

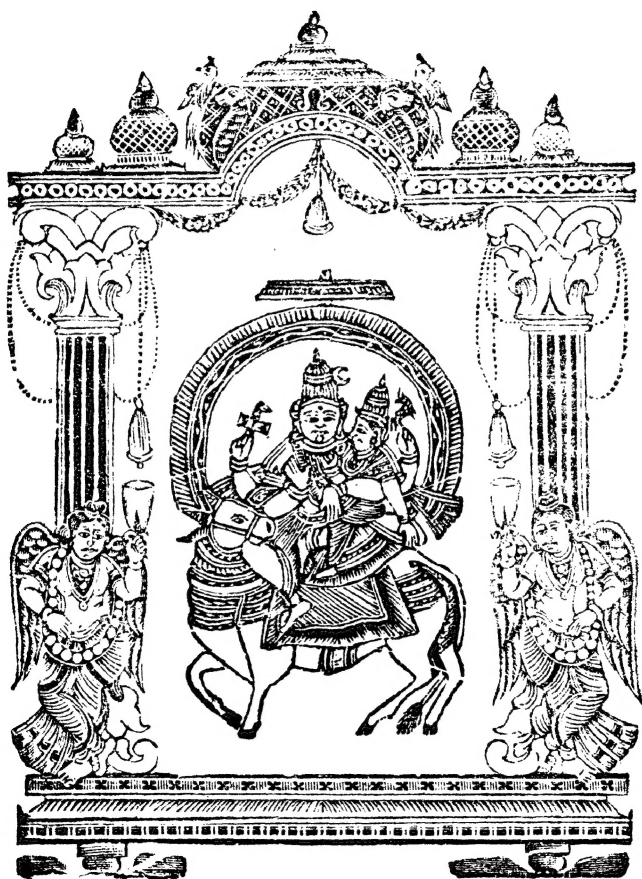

ஹோ ஹோ: சூலூகா: ஶீஹாவாதகாதி வாதக வெடிகாய
 ரோநெ ஶீ காராஹுக்கார வரி வகுரிநெ கிஷ்ஷெ ட்ஷிஷ்விய
 வாவ வரி சொயந வணம் வுணு கீயடாடந ஸவ்விதம் லிஷு
 க்ஷெது டிஸ்டுநாழிக ரெவெதிவிஷித வாரெவ ஸரெஷாம் ஹவதாம்,
 ஸனிவஹுவநெ நட்ஷிந்ஷவஹுதிஶீஹானிவ க்ஷெத்ராணி, தெஷு
 வவிஸிஷ்டதம் ஶ்ரீஹோஷெயவாதமடதம் வாதாஷ க்ஷெத்ரிதி
 ப்ரயித ஶீலிகிவிசு, கதீயஹாஹாதும் ஶ்ரீஸூஹாம்வபுராண
 க்ஷெது வெவஹவணாதமடதஹ துஸ்டுதஸூராக வரிநீதம்ஹு
 டியம்மஶீவரித்ருவிவித்ருதம் கயம்வி டுஹவஹுபஹுஸவெபுடவி
 பணிதாஸுணஹு ஶ்ரவநெக தசுவராஜதித்ராஜாவிஷு
 வாகுத்ரா ஸாகம்ஶுத்ராவிதவதொ ஶீ வரிஸுரெகயெவ ஸ
 ஹீ காவீடாஹிதிஷுயம் விஸுவிநி - க்ரு க்ரு ஹ ஶா ஶ்ரீ -

ஓ ஓ ஆஸ்திகர்களே! மகாபாதகாதி பாதகங்கள் குடி
 கொண்ட, இக் கலிகாலத்தில், அப் பாதகங்கள் அனுகாதவண்
 னம் தனது வாழ்நாளைப் போக்க விருப்பங்கொண்ட ஆஸ்திக
 சிரோமணிகளுக்கு சிறந்த புண்ணியதீர்த்த ஸ்கந்தமும் புண்
 ணியக்ஷேத்திர தெரிசனமும் உபர்ந்த உபாயமென்பது சுருதி,
 ஸ்மிருதி, இதிலாஸ புராணங்களில் பிரசித்தம். நூற்றுக்கணக்
 கான அவைகளில் மிக்கச் சிறப்புற்றது பாதாளக்ஷேத்திரமே
 னும் திருப்பாமணி க்ஷேத்திரமென்று அதன் மாகாத்மியத்தால்
 தெரியவருகின்றது. அந்த மாகாம்யத்தை சகல ஜனங்களுடைய
 வும் நன்மைக்காக, தமிழ் மொழிபெயர்ப்புடன் அச்சிடும்படி
 செய்த எனது சிரமத்தை மகாஜனங்கள் வாங்கி வாசித்து பயன்
 படுத்தவேணுமாய் வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

க. கிருஷ்ண சாஸ்திரி.

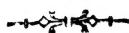
அறிவிப்பு.

இப்புத்தகம் ஒக்கூர் வாஸியும் தனவைசியகுலத் திலகரும், சிவநேயச் செல்வரும், சிவபுண்ணியமே திரவியமென தெளிந்த சித்தமுடையவரும், ஷெய்யூர் சி. கரு. சிந்தாமணி செட்டியார் குமாரரும், திருநாட்டியத்தான் குடிக் கடுத்த சப்தவிடங்களில் ஒன்றாகிய திருக்காரை வாசல் என்னும் தலத்தில் ஸாமவேத யஜுர்வேத பாடசாலையையும், இராமநாதபுரம் ஜில்லா சோழ புரம் தர்மவர்த்தினீ ஸமேத அவுரவா ஈசுவரர் தேவாலயம் திருப் பணியும், ஷெய்யூர் புஷ்ப நந்தவனமும், த்வாதசாந்தக்ஷேத்ர மாகிய மதுரை ஹாலாஸ்யக்ஷேத்ரத்தில் தமிழ்வேத தேவாரப் பாடசாலையை ஸ்தாபித்தவரும், தற்சமயம் தஞ்சாவூர் ஜில்லா இராஜமன்னார் குடித் தாலுகா பாமணி (பாதாளிச்சரம்) ஸ்ரீ அயி ருதநாயகி ஸமேத ஸ்ரீ நாகநாத ஸ்வாமி தேவாலயத்தை புதிதாக நிர்மாணம் செய்து கும்பாபிஷேகம் செய்பவருமான ஸ்ரீமான் சி. கரு. சி. லெ. லெட்சுமணன் செட்டியார் அவர்கள் விருப்புத் தின்படி, சென்னை மயிலரப்பூர் ஸமஸ்கிருத காலேஜ் (Principal) மகாமகோபாத்தியாய குலபதி K. S. கிருஷ்ணசாஸ்திரிக ஈவர் களால் வெளியிடப்பட்டது.

பத்து வருஷகாலமாய் திருப்பாமணி ஸ்ரீ அமிருதநாயகி
சமேத ஸ்ரீ நாகநாதஸ்வாமி ஆலயத்தின் திருப்பணி துவக்கமா
யிருந்ததை ஸ்ரீமான் சி. கரு. சி. லெ. லெட்சுமணன் செட்டியார்
அவர்களை செவ்வையாய், துரிதமாய் இந்தக் காரியத்தை செய்
வித்து கும்பாபிஷேகத்திற்கும் ஏற்பாடு செய்த மானேஜரான
ம-ள-ள-ஸ்ரீ V. வெங்கடேசப் பிள்ளை அவர்கள் மிகவும் பாராட்
டத் தக்கவர்கள்.

ஸரூபாஸரூப வகிரகா-

வரூபு	வகி	கஸரூபு	ஸரூபு
கக	கக	காணிதீ	காணிதீ
கஉ	உ	கநயாதுடி	கநயாதுடி
,,	லி	கநயாதுத்	கநயாதுத்
,,	கடு	வெலுரீ	வெலுரீ
கந	ந	நெடுவிகு	நெடுவிகு
உக	க	கெரு	கெரு
,,	கஉ	உயுதுவ	உயுதுவ
கடு	க	வெடுவெயு	வெடுவெயு
,,	,,	தெயு	தெயு
,,	கலி	வெயு	வெயு
கடு	க	யலுரீ	யலுரீ
,,	க	விதுணா	விதுணா
,,	கக	யநுதுடுவெ	யநுதுடுவெ
,,	கலி	முதுவெயு	முதுவெயு
கலி	எ	வெயுடுவெ	வெயுடுவெ
கஉ	உக	வெயுடுவெ	வெயுடுவெ
கக	க	கலிடுவெ	கலிடுவெ
,,	கக	நுது	நுது
,,	கலி	விடுவெயு	விடுவெயு
கடு	கஉ	வெயுடுவெ	வெயுடுவெ
கடு	கந	கதுடுவெ	கதுடுவெ
,,	உக	வெயுடு	வெயுடு
,,	உந	கலிடுவெ	கலிடுவெ

ஸரூபாஸரூப வகிரகா வகிரகா வகிரகா

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
5	13	தினானுண்	தினானுண்
9	26	வேதியர்களே.	வேதியர்களே
16	30	தன்னகர்	தன்னகர்
25	19	பிரம	பிரம
31	2	மழுவந்	மழுவந்
„	16	புஷ்பாஹாரம்.	புஷ்பஹாரம்
„	25	தடவைத்தனது.	தடவைதனது
39	14	ஜாதி	ஜாதி.
51	2	கன்றூள்	கன்றூன்
51	13	ரகஸ்யமரான	ரகஸ்யமரான
52	6	நீர்மால்	நீர்மால்
53	26	தேவஸ்வயம்	தேவஸ்வம்
54	2	மேனப்படும்	மேனப்படும்.

வாஸுகுராராயிதகூரதபஸுவமபுமௌவடி || க0||

உதி நுழுவூணவாராணை நாமெசுக்கெதுரோஹாதே.

வாதாஹெக்கெதுரிதுகூம் ஜீவெஸளலிம்மரிஷ்டெ	
கெதுஹதகூரிதுகூம் கெதுஜெகூஜீவஉதுதெ	கக
நாமெஸுஃவதிரிதுகூ ஜிவஹாயுநிராபுவெண	
வலிவீஃவாஸாபுவம் வுஷஹஃவஸாஸுதுதெ	கஉ
ஸிவலிம்மவதிஸுதி திவஹாயுஸூராபுவக்ய	
ஹஃவதிரிதிபுராகூ வமஃவஸாஸுஹுதே	கங
ராஜஃவாஸதயாபுராகூ யுஜிஷணஸூராபுவதஃ	
திவஹாயுபவரிஜகூநாஜீவநுகூஹவெஹா	கச
தகூநிதீ ணிகயுஜெ வஹெகிகதிலிஸுத்ய	
வஹவிம்ஸதிதகூநிகெவிஹாஹுபுநீஷிணஃ	கரு
ஷபுஃஸதஃவ்யாதாநி விஹகூநிபுரோணதஃ	
தயாஷணவதிஃகெவிதகூஸஃவ்யாஃபுஉகூதெ	கக்
ஸவபுதகூஸூராபுவகூஹாமநாயஉதிஸுதஃ	
தகூநிவாஸாபுவாணி நாமாஃவாஸதயாஸுதாஃ	கௌ
வஹயாஹிஷ்டெலிம்ம வஹகூதுபுஹெதஃ	
வஹஸகிஸூராபுவகூஸ வஹபிதிது ஸூராபுவக்ய	கசி
வஹநுஜூஸூராபுவகூஸ வானுஜூஸூராபுவக்ய	
ஸகஹாகஹாபுவகூஸ ஸஹாஸிவரிதிஸுத்ய	கக
வாதாஹலிம்மரிஷுதம் ஹகூபுஷிஷுஹிவ்ய	
வாதாஹெஸஸுலிம்மஸு ஹபுநாநுகூஹாவெச	உ௦

உதி நுழுவூணவாராணை நாமெசுக்கெது ரோஹாதே

பு ய ம ர ஃ ய ர ய ஃ

ஸஃவாணபுஃ ||

ஓம்

சிவாயநம:

ஸ்ரீ பிரம்மாண்டபுராண

கேஷத்திர வைபவ கண்டத்தி லடங்கிய

திருப்பாமணி கேஷத்திர மாகாத்மியம்.

முதலாவது அத்தியாயம்

திருப்பாதாளீச்சரம் - பண் - விழாக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மின்னியல் செஞ்சடைமேல் விளங்கும் மதிமத்தமொடுநல்ல
பொன்னியல் கொன்றையினான் புனல்குழிப் பொற்பமரும்
அன்னம் அனகடையாள் ஒருபாகத் தமர்ந்தருளினாரும்
பன்னிய பாடலினான் உறைகோயில் பாதாளே.

முன்னொரு ஸமயம் கைமிசாரண்யவாஸிகளான செளநகர்
முதலிய முனிவர்கள் பன்னிரண்டாண்டுகளால் நிறைவேறக்
கூடிய துவாதசவார்ஷிகமேனும் வேள்வியை ஆரம்பித்து
நடத்திவருந் தருணத்தில் ஸ்ரீ வேதவ்யாஸ மஹாரிஷியின் பரி
பூரணமான அனுக்கிரகத்திற்காளாகி செஞ்சடை தரித்து, திரு
வேண்ணீர் பூசி ருத்திராக்ஷ மணிகள் பூண்டு சிவநாமத்தையே
எப்பொழுதுமுச்சரித்துக்கொண்டு ஆங்காங்கு நடைபெறும்
வேள்விகளைத் தானாகவே சென்று தெரிசித்து அந்தந்த வேள்வி
களில் கூடியிருக்கும் மகாஜனங்களுக்கு ஸ்ரீ சிவபெருமானு
டைய மகிமையை மகிழ்ச்சியுடன் மொழிந்துகொண்டு சஞ்சரிக்க

கும்; ஸ்ரீ சூதமஹாமுனிவர் அவ் வேள்வியையும் தெரிசிக்க வெண்ணி அவ்விடம் வந்து தோன்றி நிற்பதைக்கண்டு திடீர்க்கிடீர்வரவேண்டும் வரவேண்டுமென்று அன்புடன் அழைத்து உட்காரச்செய்து வேகமான வரவினாலுண்டான சிரமத்தை நிவிருத்தி செய்து அர்க்கியம் முதலியது கொடுத்து ஓ எங்களகத்திருநீ யகற்ற ஆதித்தியன் போலுதித்த சூதமஹா முனிவரே ஸ்ரீ வேதவ்யாஸரின் அனுக்கிரகத்திற்காளாகி பேரறிவு பெற்ற புராண குருவே ! தாங்களெங்களுக்கு ஸ்ரீ சிவஸ்தலங்களின் மகிமையை எடுத்துரைத் துபதேசிக்கும்பொழுது ஸ்ரீநாகநாத கேஷத்திரத்தின் மகிமையை சுருக்கமாக சூசிப்பிவித்து விட்டு நிறுத்திவிட்டார்கள். ஆகையாலிப்பொழுது அதைக்கேட்க மிக்க விருப்பம்கொண்ட எங்களுக்கு விரிவாகச்சொல்ல வேண்டுமென்று வினவினார்கள். அதைக்கேட்டு சூதமுனிவன் மனமகிழ்ந்து மயிர்சிலிர்த்து ஆனந்தக்கண்ணீர் வடித்து அந்தோ ! ஒன்று மறியாதவனான என்னை வேள்வியில் தீகைபெற்ற வேதியர்களுக்கூட விரும்பி வேண்டிக்கொள்ளும்படியான பேரறிவைப் புகட்டி பெருந்தன்மையடையச் செய்த எனது பரமகுருவே என்று சொல்லிக் கீழே விழுந்து நமஸ்கரித்து முதலில் தனது குருமூர்த்தியின் மலரடிகளை மனத்திருத்திக்கொண்டு பின்பு பிரமன் முதலிய தேவர்களும் எவரது பாதத்தைத் தியானித்துக்கொண்டு சிருஷ்டி முதலிய கார்யங்களைத் துவக்குகின்றனரோ அக் கணேச மூர்த்தியையும் குமரக்கடவுளையும் அமிருதநாயகியுடன் கூடிய ஸ்ரீ நாகநாத மஹாலிங்கத்தையும் தியானித்துக்கொண்டு ஸ்ரீ நாகேசு கேஷத்திரமாகாத்மியத்தைச் சொல்லத் துவக்கினார்.

கேளுங்கள் முனிவர்களே ! இது ஒரு அதிகமான ஆனந்தத்தைத் தரும் கேஷத்திரம் ஆதிசேடனம்கூட இதின் மகிமையைச் சொல்ல வல்லவனாகான்.

எல்லா ஜந்துக்களுக்கும் அதது அருந்துமுணவை கச்செய்யும் ஜாடராக்ஷினி தங்கு மாதாரமே மூலாதாரமெனக் கருதப்பட்டுளது. அங்ஙனமே பதினான்கு உலகங்களடங்கிய பிரம்மாண்ட மென்ற பிரமனுடைய சரீரத்திற்கு மூலாதார ஸ்தானமான பாதாளத்திலிருந்து கிளம்பி பூமியின்மேல்

தோன்றியிருக்கு மிந்த் நாகேசலிங்கமானது மற்ற லிங்கங்களுக். காதாரமானதால் மூலலிங்கமென்று கருதப்பட்டிருக்கின்றது.

சூக்ஷ்மமாயும் எல்லாவற்றிற்கும் காரணமாயு மிருப்பது கொண்டு சகல ஜந்துக்களு மடங்கும் (அதாவது லயத்தை அடையு) மாதாரமாயிருப்பதால் சிவனே லிங்கமென்று சொல்லப்படுகின்றார். அவ்விதமான சிவஸ்வரூபத்தை அறிவிக்கு மடையாளமாயிருப்பதால் சிலையின் வடிவமாய் கிளம்பி மிருப்பதும் லிங்கமென்று சொல்லப்படுகின்றது. லிங்கமென்ற லடையாளம் மூலமான சிவஸ்வரூபத்தை யறிய அடையாளமாயிருப்பதால் மூலலிங்கமெனப்படுகின்றது.

அமிருதமதனத்தில் வாஸுகியால் கக்கப்பட்ட விஷமே சிவ பெருமானது கண்டத்திலமர்ந்திருக்கும்படி ஏற்பட்டதினாலுண்டான அபராதத்தை நிவிருத்தி செய்துகொள்வதற்காக ஆதிசேஷன் முதலான நாகங்களால் பூஜிக்கப்பட்டதால் நாகநாத மகாலிங்கமென்று பெயர் ஏற்பட்டது, அஷ்டநாகங்களாலும் ஆரதிக்கப்பட்டதுபற்றி அந்தந்த நாகம்போல் எட்டுவிதமாகத் தோன்றுவதால் அஷ்டமூர்த்தியென்றும் நாகலிங்கமென்றும் சொல்லப்படுகின்றது வஸுவென்றால் தனம்-வாஸுகியினால் பூஜிக்கப்பட்டபடியால் நாகலிங்கமானது தனத்தை வருந்துகின்றவர்களுக்கு ஏராளமான தனத்தையளிக்கின்றது - ஆதிசேஷன் முதலிய நாகங்கள் பிலத்துவாரத்தால் வந்து ஒவ்வொரு நாளும் பூஜித்துவிட்டுப் போய்க்கொண்டிருந்தன. மூலமென்றால் வேர். வேரானது தானாகவே துளிர்த்து வெளி வருவதுபோல் தானாகவே கிளம்பி ஆவிர்பவித்த லிங்கமானதாலும் மூலலிங்க

அதிதைவத்தில் - பாதாளம் கேஷத்திரமென்றும் - ஸ்தூலமான பாதாளலிங்கம் ஜீவனென்றும் அதில் பூஜிக்கப்படு மீசன் ஸூக்ஷ்மலிங்கமென்றும் மூன்று பதார்த்தங்களாக நிரூபணம் செய்யப்படுகின்றது.

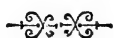
அத்யாத்மத்தில் தத்துவத்தை கேஷத்திரமென்றும் சரீரத்தை நானென்றுணர்பவனை ஜீவனென்றும் மூலாதாரம் முதல் பீரம்மரந்திரம் வரை சுத்த அறிவாய் விளங்கும் ஸாக்ஷியான

நாகேசனே பதியென்றும் கூறப்படுகின்றது. தத்துவங்கள் மூன்
றென்றும் ஐந்தென்றும், இருபத்தைந்தென்றும், முப்பத்தியா
ரென்றும், தொண்ணூற்றியாரென்றும் பற்பலர் பற்பலவாகச்
சொல்லுகின்றனர், அவ்விதமே பலிபீடம் பாசமென்றும் விரு
ஷபமானது பசுவென்றும் சிவலிங்கமானது பதியென்றும் மூவ
கையாகக் கருதப்படுகின்றது. இவ்விதமே துவஜஸ்தம்பம்
பதியாகவும் அதிலமரும் பக்ஷியானது பசுவாகவும், கயரூனது
பாசமாகவும், சொல்லப்படுகின்றது. அப்படியே சிவலிங்கமா
னது பஞ்ச (ஐந்து) சக்திகளின் ஸ்வரூபமாகவும் பஞ்ச பிரம்ம
ஸ்வரூபமானதால் பரப்பிரம்ம ஸ்வரூபமென்றும் கிரகிக்கப்படு
கின்றது. ஸகளமாயும் நிஷ்களமாயுயிருப்பதால் ஸதாகிவமென்
றுணரப்படுகின்றது. இவ்விதம் புத்தியையும் முக்தியையும்
அளிக்கும் பாதாளலிங்கத்தின் உற்பத்தியானது உங்களுக்குச்
சொல்லப்பட்டுவிட்டது. பாதாளேச்வர லிங்கத்தை ஒருக்கால்
தேரிசித்தமாத்திரத்தினாலேயே போகமோகூங்கள் ஸித்தித்து
விடுமென்பதில் சிறிதேனும் ஸந்தேகம் வேண்டாமென்று சூத்ர
சொல்லி முடித்தார்.

பாதாளேச மாகாத்மியத்தில்

லிங்காவிர்பாவமெனும்

முதலத்தியாயம் முற்றிற்று.

அ ஸ்ரீபுஷ்பாணவாராணே நாமெஸகெஞ்சுரீஹாத்தி.

புஷ்பாவிஷ்ணுரூபுஷ்ண வாராணஸவாஸிவ |

புஷ்பாதிவஹவதாநாந் டெவதாஃவரிக்திதாஃ || கக ||

ஸுஷிவாதிஹவஹாராநிரோயாநநிநுமுஷ்ட |

ஸுஷுக்ருதும்புக்ருவாணா நாமலிம்மெவஸனிஹி || கஉ ||

சுநநஸுஸிரிக்வாசு காமாஹெஹெகாவஉசுமித |

தக்தாவாஹுசுமிதலிம்மம் நாமநாயுதீரிதழ் || கங ||

ஸெஷாதிலிம்மவயுதம் விவாசாரம் ஸிவாஹுதெ |

விவாசாரம் ஸிவாஹித்யுபுஸவஹாமநாயகம் || கச ||

லிம்மானிகம் ஸிவெஹுத்யுஸிவாஹெ ஸிவெஸாழ் |

ஸெஷெணவதிஜிதலிம்மம் ஸெஷாதிவரிவஸிதழ் || கரு ||

வஹஸுக்ருதகலிம்மம் வஹிதிதிஸுராவகழ் |

ஹயுதிதிதூவஹுத்யுஸிவாஹெ ஸிவாஹிதிதிஷு || கக ||

லிம்மவஹபாவிஹம் நாமநாயாஹிம்ஸுயழ் |

லிம்மாஸவவஹிவஹித்யுஸிவாஹெ ஸிவாஹெஹெவயீயதெ || கஎ ||

வயநாஹிம்மரிதெவ லிம்மநாஹிநாயுதெ |

வஸதலிம்மஸிவஹித்யு ஹித்யுஸிவாஹெ || கசி ||

புஷ்பாணவாராணே நாமெஸகெஞ்சுரீஹாஹெ

அதிதீயோத்யாயஸுவதிணம்.

இரண்டாவது அங்கியாய்வு
—*— THE KUPPUSWAMI
RESEARCH IN
MADRAS

நீடலர் கொன்றையொடு கிரம்பாமதி சூடிவெள்ளைத்

தோடமர் காதில்நல்ல குழையான் சுடுகீற்றான்

ஆடர வம்பெருக அனலேந்திக் கைவீசிவேதம்

பாடலினால் இனியான் உறைகோயில் பாதாளே.

இவ்விதம் சூதமுனிவன் சொன்னதைக் கேட்ட சௌந்தாதி முனிவர்கள் சூதரை நோக்கி, ஐயா சூதமுனிவரே விக்ரகாரா தனத்தைக் காட்டிலும் விங்காராதனம் மிக்கச் சிறந்ததென்று பெரியோர்கள் சொல்லுகின்றனரே! அதெங்கனம், அதின் ஸ்வ ரூபத்தையு மெங்களுக்குச் சொல்லவேண்டுமென்று வினவ சூதர் சொல்லுகின்றார்.

ஓ சிறந்த முனிவர்களே! லிங்கமானது பிரணவாகாரமான யந்திரம். ஆகையால் அது மூர்த்திஸ்வரூபத்தைக் காட்டிலும் மிக்கச் சிறந்தது.

இனி அதின் ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகின்றேன் கேளுங்கள், அடியில் அ.காரத்தை எழுதி அதின்மேல் உகாரத்தையும் அதின்மேல் மகாரத்தையும், அதின் சிரத்தில் பிந்துவையும் எழுதிபிந்துவின்மத்தியில் உயர்நோக்கியரேகையாக, நாதத்தை, எழுதி ஓங்காரத்தை எல்லாவற்றையும் சுற்றி வளைவாக வரைந்துவிட்டால், அது லிங்கவடிவமாய்விடும். இதற்குப் பிரணவயந்திரமென்று பெயர், யோகிகளால் இது சூக்ஷ்மபஞ்சாக்ஷரமென்று சொல்லப்படுகின்றது அகாரம் பிரம்மாவாகவும், உகாரம் விஷ்ணுவாகவும், மகாரம் ருத்திரனாகவும், பிந்து ஈசுவரனாகவும், நாதம் ஸதாகிவனாகவும், சொல்லப்படுவதா லிதி லீக்து மூர்த்திகளும் அடங்கியிருக்கின்றன.

• ஓ வேதியர்களே! இந்த லிங்கத்தை ஒருக்கால் பூஜித்தது கொண்டு எல்லா தேவர்களும் ஸ்தாவரஜங்கம ரூபமான எல்லா ஜகத்தும்பூஜிக்கப்பட்டதாய் விடுகிறது, இது உண்மை இது உண்மை, காரணமூர்த்திகள் ஜவர்களு மிதிவிருந்தே வெளிப்பட்டிருப்பதால் எல்லாவுலகத்திற்கும் மூலகாரணமான லிங்கத்

தை ஆதரவுடன் பூஜிக்கவேண்டும் ஆகையால் ஓ பிராமனோத்த மர்களே ! மூர்த்தியின் பூஜையைக்காட்டிலும் லிங்காராதனம் மிக்கச் சிறந்ததே, இந்த நாகநாத லிங்கத்தில் நின்றுண்டான அயன் முதலிய ஐந்துமூர்த்திகளும் பிருதிவி அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம் முதலிய ஐம்பூதங்களுக்கும் அதிகாரிகளாகி, படைத் தல் அளித்தல், அழித்தல், மறைத்தல் அனுக்கிரகித்தலேனும் ஐந்து கிருத்தியங்களையும் செய்வதால், இந்த லிங்கத்தினிடமிரு ந்தே ஐந்து கிருத்தியங்களு முண்டாயிருப்பதாகக் கருதவேண் டும். ஒருசமயம் ஆதிசேடன் தலைகளை அசைத்ததினால் காற்று வீச, அதனால் அவ்விடமிருக்கும் காலாக்கினி ருத்திரனுக்கு கோபமுண்டாகி கொழுந்துவிட்டு மேலே கிளம்பினதா லுண்டா னது இந்த நாகநாதலிங்கம் ஒவ்வொருநாளும், ஆதிசேஷன் பிலத்வாரத்தால் வந்து பூஜித்தபடியா விது ஆதிசேஷன்போ லவே விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றது.

பஞ்ச சக்திமயமாயிருக்கு மிந்த மகாலிங்கம் பஞ்சமூர்த்தி ஸ்வரூபமாய்க்கொண்டு நாதரூபியு மாகாயத்தின் தேவதையுமான ஸதாசிவஸ்வரூபம் லிங்கத்தின் சிரத்திற்கு மேலேயுள்ள பாக மான தால்அது விஷயத்தில் கண்ணுக்குப் புலப்படாததும் மற்ற நால்வர்களும் நான்குபக்கமா யிருப்பதா லவர்கள் விஷயத்தில் புலப்படுவதுமாக யிருக்கின்றது. இவ்விதம் நாகநாத மஹா லிங்கமானது ஐந்துவிதமாக பிரிவடைந்து எல்லாவற்றி னுற் பத்திக்கும் லயத்திற்கும் காரணமாய்கொண்டு லிங்கமென்று சொல்லப்படுகின்றது. இந்த மஹாலிங்கத்தை பூஜித்து அகஸ்தியமுனிவர் சகலஸித்திகளையு மடைந்தாரென்று சூதர் சொல்லி முடித்தார்.

மஹாலிங்கஸ்வரூப மஹிமையெனும்

இரண்டாவது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

கஉ ஸ்ரீஸ்ர ஹ்மணவாராணே நாமெஸகேசுரீஹாத்யூத.

தடிர்விந்நர்விநாஸ் தி ப்ராஹ்மெஷ்வரமமதா |

ததெதாததிகுவிதம்ப்ராஹ்மக்ஷயாத்யூதம் சுஹவஸஹவம் || ௧௨ ||

சுதியிம்முஹரீயானவகுஜயஸிஷஹபுமெ |

யயாஸக்யுந்வாநாஹுந்வகுஜயதியொததியிடு || ௧௩ ||

முஹீஸ்யமுஹரீயானம் ஸஹவெசு ஸ்ரஹ்வாதகம் |

முஹவ்யெப்ராஹ்மெததஸ்ய முஹீணீவாப்யவகுஜயெசு || ௧௪ ||

வஸவம்ஸிதெவிஸாஹீவ கயநாஹீதிவாஷஸெ |

க்ஷயாத்யூதம்ரீநாப்யக்ய விஸாஹீவஹபுமெ || ௧௫ ||

ஐதிரவாமதெதமதெஸ்ய விஸாஹக்ஷயாவாமதா |

ஸ்ரஹரீவிவிதெவொரெ க்ஷயாத்யூதம்ஸாப்யவிதிதா || ௧௬ ||

காவெநாயஸரீயாதொ ஷ்வஸரீபாமுஹெவயகு |

சுஷ்யஸாஸாக்யாதெதி வயப்யஹ்நாந்வஹகுந || ௧௭ ||

தெஸ்யாவிதிதவ்யதாதெ ஸ்ராகஸம்விதிரநஸம் |

க்ஷரயாரணரீஸாஷ்யாஹிஷ்யாஹிஷ்யாப்யாஹெந || ௧௮ ||

ஷ்வஸரீபாக்யவிதிதூ ஷ்யாஸாஸாவிஸாஹிகாம் |

ஸ்யதிரீஸவொய்யஸஹஸொ ஷ்வெவெவாநாஹிந்யந || ௧௯ ||

வவாரதீயுஸெவாயுந்யாஸஹிஹீஸம் ||

க்ஷாவிஷ்வெவயொமெந ஹாஹாஜாஸ்யம்மதம் || ௨௦ ||

தந்யுஷ்யாஸஹாஹாஜா ஷ்யாஸாஹிதிரீவாமதம் |

ஸ்ரஹ்நியவாஸநக்ஷா வாக்யிஷ்யாஸ்யாவிதி || ௨௧ ||

ப்ராஹ்மதம்ஷ்யிதம்விதம் ஜகாஹாத்யுஸகாஸாஸ ||

ஹாஸாஸஹ்நிஹாஹாம ஸவ்யுஸிஷ்யாஸா || ௨௨ ||

ஹீதவ்யஸஹவெசுவ ஸவெஷ்யாவிஸவ்யுஷா |

தெநவெயிந்யாஸத்யுஸம் ஸக்யதெஹிதவ்யதா || ௨௩ ||

வஸஹாஜநிவகுஜிஸவிஹாயபாதெவெவஹி |

சுந்யாவதெ ஹாயபாதீஸ்யாஸாஸாமாஸாஹிதா || ௨௪ ||

தஸ்யாஜாவத்யு ஹாவெந ஸதாவிவிய பாவரசு | 683

தெந்வாவவசெநெவ சுவா கூம்ஹாஜவெநஹி || ௨௫ ||

தெநதாடிசுவஷ்டாணி ஹதாவி விநாக்யுதா |

பாடிஃவவசமொ ஹத்யூம்பிதாக்யூம் முண்ண ஸாதாரம் || ௨௬ ||

யயாவசுஃபாகெதுஷா தாடிமவியிஹத்யூ |

பாநுஷம் நெநவிகம்நெஸகிபாஷ்டம்ஹத்யூதிவித்யூ || ௨௭ ||

ஸாஹாசுஸ்யாயம்ஹவெநி வுண்ணாசுவண்ணுதாரம்ஸுத்யூ |

ஸனிஸ்யாயம்ஹவாந்யுதி மிம்மாந்யுஷுதாநிவெ || ௨௮ ||

தெஷுவாதிவிஸிஷ்டாநி நதாடிபிபூகாநந்யூ |

வனகாடிஹவிருவாக்ஷம் காஹஹத்யூஸாரவாஸ்யூ || ௨௯ ||

விஸ்வஸாரம்கூம்ஹவொண்ணம் ஸ்ரீந்யூபாஜ்யூநந்யூ |

வாதாஹநமரீவண்ணா ஸவ்யுந்யூகூரெதெ || ௩௦ ||

ததூவிஸ்யுஹத்யூஹ சிவம்மாவம்பிதா |

தசகெதுடிசுநாடிவ ஹய்யூதெநோவிதாஹவெசு || ௩௧ ||

மணிந்யூபாவ பாவெ ஸாக்ஷாமஹிபாநவா |

தடிசுநாஹதெநுதூ விசாவக்ஷாயபிரிய்யூ || ௩௨ ||

ஹத்யூதெநாடிவஸிபாஸவ விசாவ்யாஸஹஹய்யூ |

த்யூபாத்ராபுஸம்மெந மணிசெதுபாவாத்யூ || ௩௩ ||

பாவபாவெதவிஸம்பாஹத்யூநீதெவயொமதம் |

மணிந்யூஹத்யூஸாக்ஷா பூகூதிஸிவத்யூ || ௩௪ ||

ந்யூஹம்ஸம்பாதிருணவிசாவக்ஷாநிவதிதா |

தெவஸிபாஸதாம்விக்யூப்யாஸவ்யூம்மஸுந்யூ || ௩௫ ||

கூதிவஸியாவிஷ்டம் பூபாடி ஹிதாநா |

மணிந்யூஹயாஸாக்ஷா கானிதித்யூநிநெநி || ௩௬ ||

ஸாக்ஷாதெவம் ஸிஹய்யூ சதாரம்ந்யூ |

ஹத்யூவாஸியாயம்ஹதெநுவாவாஸஸுவத்யூ || ௩௭ ||

கூ ஸ்ரீபுஷ்பாணவாராணே நாமெஸகெஞ்சுரீஹாதீழ்.

தெருவபுஞாறுகாரொ ஜாதாஸஸுபஹுஸுதாஃ |

தீயெய்யாவிபிஸாகா நகாவாதாஹநாயகழ் || நஅ||

ஸகாபுரகிணீ க்ருது தபுயிகாவிதுநவி |

மெநநிநகருதுவேவ காவாணொஃநிவஃமவஃ || நக||

விஸுஜ்ஜஹதிகநெஹ கெஞ்சுவாஸபுஹாவதஃ |

யொநிநாவிதபுஹவம் சிவஸாயஜ்ஜாதவாநு || ச||

ததுஞாறுவி ஸகாரொ நநொஹொஜாதிக்ருதி ||

தெருவநிவஸநொஹெ சிவநொகம்புபெறி || சக||

வாதாஹவம் சிவகெஞ்சு வவபுஸஹாநுதாயகழ் |

கண்கணாயபுவிவா நிநிஷ்நிநிஷாயகழ் || சஉ||

யெவஸநிஹணிகெஞ்சு தெநராஸிவாநிவிணஃ |

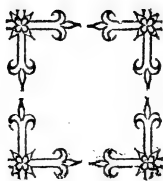
கஹநுதாதிவிபுஷொ யொவாகொவாநொததி || சந||

புதுஹஸஸஹபுராணி வஷ்டாணாஃசிவஸநிய ||

உஷிகாசிவஸாயஜ்ஜாதிவததிநி || சச||

உதி ஸ்ரீபுஷ்பாணவாராணே நாமெஸகெஞ்சுரீஹாதீழ்

ததுதீயொய்யாயஸுவநிணதஃ.

முன்னுருவது அத்தியாயம்.

நாகமும் வான்மதியும் நலம்மல்கு செஞ்சடையான்சாமம்
போகநல் வில்வரையாற் புரமுன் நெரித்துகந்தான்
தோகைநன் மாமயில்போல் வளர்சாயல் தூமொழியைக்கூடப்
பாகமும் வைத்துகந்தான் உறைகோயில் பாதாளே.

சூதர் சொல்லுகின்றார்.

ஓ முனிவர்களே ! உலகத்தில் மிக்க ஆச்சரியகரமாயும் கேட்டமாத் திரத்தாலே சகல பாபங்களையும் நசிக்கச் செய்வது மான நாகநாதனுடைய மற்றொரு வைபவத்தைச் சொல்லப்போகின்றேன். சிரத்தையுடன் கேளுங்கள், மகதநாட்டில் தனதானியங்கள் செழித்ததும் தர்மாரண்யமென்று பெயர் பெற்றதுமான ஒரு பெரிதான அக்ரஹாரமிருக்கின்றதல்லவா, அதில் முன்காலத்தில் உலகத்தோரால் பூஜிக்கப்பெற்ற தேவசர்மாவென்கிற ஒரு அந்தணரிருந்தார். அவர் பிருகுமகரிஷியின் புத்திரியும் அந் திருபலாவண்ய சௌந்தரியமுடையவளுமான கார்த்திமதி என் பவளை மணஞ்செய்துகொண்டு நல்ல ஆசாரசீலராய் பதியின் பணிவிடையை பக்தியுடன் செய்பவளான அந்தப் பத்தினியுடன் இல்லறம் நமுவாமல் இணக்கமாய் வஸித்துவந்தார், அங்ஙன மிருக்கையி லொருக்கால் அவருடைய சகோதரரான தர்மசர்மாவென்பவர் ஸத்ரமெனும் யாகத்தைச் செய்ய விரும்பி தம்பி யை அழைக்க உடனே மனைவியை நோக்கி எனது தமையனான தர்மசர்மா யாகத்தைச் செய்ய எத்தனித்து என்னை அழைப்ப தால் நான் அவசியம் போகவேண்டும். நீ சாவதானமாக கிரகத் திலேயே இருவென்று சொல்லிவிட்டு அவருடைய ஆச்சிரமம் சென்றார். அந்த அவசரத்தி லொருநாள் மத்தியானம் போஜன காலத்தில் தெய்வாதீனமாக கும்ப ஸம்பவரெனும் அகஸ்திய மஹாமுனிவன் கார்த்திமதியின் மனையைவந்தடைந்தார், அவ் விதம் வந்த முனிவரைக் கண்டு அர்க்கியம் முதலியதை கொடுத்தழைத்து ஆதரித்து ஆகாரமளிக்காமல் மௌனமாகவே யிருந் துவிட்டவனான கார்த்திமதியெனு மந்த வேதிகுபன் மனைவியை

நோக்கி, அகஸ்தியர் அடி பெண்ணே ! அழகால் புகழ்ச்சிபெற்ற காந்திமதியே எனக்கேதாவது காய் கிழங்குகள் இப்பொழுதே கொடுவென்று கேட்க, உடனே அவள் தனது பாக்கியக் கெடுதலினால் எனது கிருகத்தி லாகாரமொன்றுமில்லை. பதியும் தேசாந்திரம் சென்றிருக்கின்றாரென்று சொல்லிவிட்டாள்.

இவ்விதம் அவள் சொல்லியும் மாமுனிவன் மறுபடியும் அடியம்மா, பெண்ணே ! வெய்யிலால் தாபமுற்று பசியால் வருந்தி வந்திருக்கின்றேன் ஏதாவது கொடுவென்று கேட்க, அப்பொழுதும் கூட முன்செய்த பாபத்தின் வசமாகி இங்கே ஒன்றுமில்லை ஒன்றுங்கிடையாதென்றே சொல்லிவிட்டாள். அதைக் கேட்டவுடனே அகஸ்தியமுனிவர் மிகுந்த சினங்கொண்டவராய் அவளை நோக்கி அடி துரதிருஷ்டங்கொண்டவனே ! எந்த ஜாதியாயினும் எவ்வித மூர்க்கத்தன்மை உடையவனாயினும் பசியென்று தனது வீட்டைவந்தடைந்த அதிதிக்கு கிருகஸ்தன் அன்னங் கொடுத்து ஆரதிக்கவேண்டியது, அவச்யமான கார்யம். கிருகஸ்தனில்லாத விஷயத்தில் அவன் இல்லாள் அவ்விதம் செய்யவேண்டும். அப்படியிருக்க, பசியால் வருந்தி உனது வீடு தேடி வந்த எனக்கு ஒன்றும் கொடுக்காமல் பிசாசம்போல் இல்லை இல்லையென்று சொன்ன நீ பிசாசமாகக்கடவாயென்று சபித்துவிட்டு விரைவாகச் சென்றுவிட்டார்.

உனே அதிகந்தரமான காந்திமதியின் உருவமானது கறேரென்று கறுத்து குழிந்த கண்ணும் சிவந்த தலையும், வளைந்த மூக்கும, நீண்ட பல்லும், வெளுத்த உதமும், பருத்த கழுத்தும், பெருத்த வயலும், இளைத்த கையும், நீண்ட துடையும், படர்ந்த பாதமுழுடையதாகி அதிகோரமான பிசாசவடிவமாயிற்று. உடனே அவள் மதிமயங்கி அடங்காத பசியாலும் தணியாத தாகத்தாலும் வருத்தமுற்று காடுசென்று திரிந்துகொண்டிருந்தாள்.

இவ்வித மவள் பன்னிரண்டு வருஷகாலம் கெட்டலைந்து கொண்டிருக்கையில், தேவசர்மா யாகம் முடிந்து ஜியேஷ்ட னிட மனுமதிபெற்று தன்னகர் வந்து வீடுசென்று மனைவியைக் காணாமல் பக்கவீட்டுக்காரர்களால் அவள் விருத்தார்த்தத்தை யறிந்து, திகிலடைந்து சோகமுற்று வேகமாக வனஞ்சென்று தனது பிரியமுள்ள பாரியையை அங்குமிங்கும் தேடித் தேடி

கடைசியாக ஒரு காட்டில் கண்கொண்டான், கண்டதும் அவனை அன்புடன் அழைக்க, அவன் தாலுமாருகப் பேச உடனே அவனுக்கு விச்வாசம் வரும்படி ரகசியமான சில விஷயங்களை எடுத்துரைத்து தன் வசமாகச் செய்து அவனை அழைத்துக்கொண்டு தெய்வத்தையே தியானஞ் செய்கின்றவராய் தீர்த்தயாத்திரை செய்ய உத்தேசித்து பூமி பூராவும் சுஞ்சரித்தார். அவ்விதம் சுஞ்சரிக்கையில் தெய்வவசத்தால் பரத்துவாஜ மகரிஷியின் ஆச்ரமத்தை யடைந்தார் ; அவ்விதம் தனது ஆச்ரமத்தை அடைந்த அதிதியான தேவசர்மாவைக் கண்டு, பரத்துவாஜ மகாமுனிவர் அழைத்து ஆசனம் கொடுத்து, விதிப்படி அர்க்கியபாத்யங்களால் பூஜித்து ஆதித்யம் செய்துவைத்து முகக்குறியால் அவர் மனதின் துக்கத்தையும் யோகக்கண்ணால் அந்த துக்கத்தின் காரணத்தையும் அறிந்து, ஆச்ரமத்திற்கு வெளியில் தூரத்தில் நின்று தீர்த்தாடனத்தின் மகிமையால் நல்ல அறிவுற்று, பரத்வாஜரை சாஷ்டாங்கமாக வணங்கி சிரத்தின் மேல் அஞ்சலி செய்துகொண்டு பல்லைக்காட்டி கெஞ்சும் பிசாசத்தையும் பார்த்துவிட்டு, தேவசர்மர்வை நோக்கி சொல்லுற்றார். அதென்னவெனில், “ ஒ பிராமணர்களில் உத்தமரும் மஹாபாக்யம் பெற்றவரும் எல்லா வைதிக தர்மங்களையும் அனுஷ்டிப்பதில் சமர்த்தருமான தேவசர்மாவே “ எல்லாருக்கும் வரக்கூடியது வந்தே தீரும். வரும் வினையை மாற்ற ஒருவராலும் முடியாது. இவன் முன் ஜன்மத்திலும் உமக்கே பார்வையாக இருந்தான். இவனுக்கு மூத்தவனாக எல்லா குணமும் பொருத்திய மற்றொரு பார்வையும் இருந்தான். அவனை இவன் எப்போழுதும் உபதர்வித்துக்கொண்டே வசுத்தான். அந்த பாபத்தினாலேயே அகஸ்தியரால் சபிக்கப்பட்டு, பன்னிரண்டு வருஷம் உம்மை விட்டுப் பிரிந்து இருக்கும்படி இவனுக்கு ஏற்பட்டது. ஆனாலும் நீர் இந்த விஷயத்தில் துக்கிக்கவேண்டாம். நான் சொல்லப்போவதை ஆதரவுடன் கேளும். இவளுடைய பாபத்தினதத் துலைத்து பிசாசத்தன்மையை விலக்கக்கூடிய பெரிய தான புண்யஸ்தலம் ஒன்று இருக்கின்றது. அதெங்குமெனில் உலகத்தில் மனுஷ்யர்களாலும், தேவதைகளாலும், சித்தர்களாலும், மகரிஷிகளாலும், பிரமனாலும், பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட ஐந்துவிதமான சிவஸ்தலங்களில் பிரம்மப் ப்ரதிஷ்டை

யானது மிகவும் புண்யஸ்தலமாயுள்ளது. அதைக்காட்டிலும் தானாகவே ஆவிர்ப்பவித்த மஹாலிங்கமானது மிக்க புண்ணியம் என்று கருதப்படுகின்றது. அவ்வித ச்வயம்பூஸ்தலங்கள் நூற்றெட்டு (108) ஸ்தலங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளில் அதிகச் சிறந்ததான ஸ்தலங்கள், ரத்னபர்வதம் வில்வவனம், ஏகாம்பரேச்வரம், விருபாக்ஷேசுவரம், காலகஸ்தீசுவரம், விச்வேச்வரம், கும்பகோணம், மத்யார்ஜுனம், பாதாளக்ஷேத்திரம், முதலியவைகள், அவைகளில் பாமணியாற்றின் வடகரையிலிருக்கும் பாதாளக்ஷேத்திரம், மிக்கச் சிறந்ததாகும். அவ்விடத்தில் பிறும்மதீர்த்தம், சிவகங்கை முதலிய தீர்த்தங்கள் இருக்கின்றன. அந்தக்ஷேத்திரத்தைக் கண்ணால் தெரிசித்தமாத்நிரத்தினாலேயே உமது மனைவியின் சாபம் நீங்கி பிசாசரூபமானது போய்விடும்.

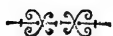
ஓ தேவசர்மனே ! மாகமாஸத்தில் எல்லா மானிடர்களும் பாமணியாற்றில் ஸ்நானம் செய்துகொண்டு போகின்றனர். அது ஸமயம் அந்தக்ஷேத்திரத்திற்குச் சென்றால் சென்றமாத்நிரத்தினாலேயே இவன் சாபம் விலகிவிடும், என்று பரத்வாஜர் சொல்லக்கேட்டு தேவசர்மா பிசாசமான பத்நியுடன் அவ்விடமிருந்து புறப்பட்டு வழிவசத்தால் நேரிட்ட தீர்த்தங்களில் ஸ்நானம் செய்துகொண்டு நாகக்ஷேத்திரம் வந்து சேர தெய்வயோகத்தால் மாகமாதமும் ஏற்பட்டது. உடனே அந்தப் பெண்ணரசி, பாமணியாற்றில் ஸ்நானம் செய்ய, தக்ஷணமே பிசாச உருவம்போய், கறுத்த கூந்தலும், கவிழ்ந்த பிரைபோன்ற நெற்றியும், கருநீலப்பூ போன்ற கண்களும், செம்பகமொட்டுப்போன்ற மூக்கும், எள்ளுப்பூபோன்ற பற்களும், பவழத்தைப் பழிக்கும் உதும், சங்கத்தைச் சண்டைக்கழைக்கும் கழுத்தும் தங்கக் கொடிகளை ஓத்த கைகளும் மதகரியின் மத்தகத்தை மடக்கும் ஸ்தனங்களும் வாழையைப் பழிக்கும் துடைகளும் பதுமத்தைப் பரிஹஸிக்கும் பாதங்களுமுடைய தனது இயற்கையான வடிவத்தையடைந்தாள். அப்பொழுது தேவசர்மா அழகால் அப்ஸரஸ்ஸை வென்றவளான தனது அருமை நாயகியை கண்ணூர நோக்கி ஆச்சரியமும் ஆரந்தமும் அடங்கா மனமுடையவராய், அன்று முதல் ஒவ்வொருநாளும் அவளுடன்கூட அருணோதயத்தில் அவ்வாற்றில் முழுகி பக்தியால் பரவசமாய் பாமணிக்கோயில்

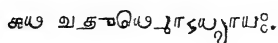
புகுந்து பாதாளேச லிங்கத்தை தெரிசித்து விதிப்படி பூஜித்
துக்கோண்டு அவ்விடத்திலேயே வசித்திருந்து, நந்தன் பத்தி
ரன், மதி, கிருதி என்ற நான்கு புத்திரர்களை யடைந்து சரீரயாத்
திரையின் முடிவில் மனைவியுடன் சிவஸ்வரூபத்தில் ஸாயுஜ்யத்
தை அடைந்தார். பிறகு அவருடைய மைந்தர்களும் அவ்விடத்
திலேயே வசித்திருந்து முடிவில் சிவலோகம் சேர்ந்தார்கள்.

ஓ சிவபக்தியால் சிறந்த செளனகாதி முனிவர்களே! பாதாள
கேஷத்திரமானது சகல ஸௌபாக்யங்களையும் அளிக்கும் கேஷத்
திரமாயிருக்கின்றது. இந்த கேஷத்திரத்தில் வசிக்கின்ற யாவ
ரும் சிவரூபிகளே, இந்தப் பாமணிகேஷத்திரத்தில் வேதியர்க
ளுக்கு அன்னமளிப்பவர்கள் எவராயினும் அவர்கள் மனிதர்க
ளில் உத்தமர்களே. அவர்கள் ஒவ்வொரு அன்னத்திற்கும் ஆயி
ரம் வருஷங்கள் வீதம் கைலையின்கிரியில் சிவஸன்னிதியில் வஸி
ப்பார்களென்பதில் ஐயமில்லை முடிவில் சிவஸாயுஜ்யத்தையுமடை
வார்களென்று சூதர் சொல்லி முடித்தார்.

நாகேச ஸ்தல மாகாத்மியத்தில்

மூன்றாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

வாநரெவபுரவக்ஷாநி தஞ்சீயபுரஸுபெவஹம் |
 ஸஹெதிஹாஸம்ஸுணனா ஸுமீஞ்ஞாஹதிஹாவிதா || க ||
 தீயபுரநியெவநிநுநெ தெஷாண்டும்பவரம்பரா |
 பெவாநவபுஹம்நிநுநெ தெஷாண்டெய்வரம்பரா || ௨ ||
 வஸுதீயபுரம்ஸுதீயபுரம் ஸுஹதீயபுரிதித்ரியா |
 ஸநிதீயபுரநிவாணாநி ஸ்ஹெஞ்சுதஞ்சிஜோதாரம் || ௩ ||
 தஞ்சுதிஹாஸம்வக்ஷாநி ஸவபுரவளவவிநாஸகம் |
 வாதாஷாபெஸுரிவக்ஷெஞ்சு ஸுகமொஃவிஸதம் || ௪ ||
 யுதராஸுராஹவஸிதஸுரிவவஞ்சிவராயணம் |
 தீயபுஹநாநொஜகாநீ நாமநாயகஸெவகம் || ௫ ||
 கதாவிசமுஹநெதஸு ஹரிநீவதிராமதம் |
 ஸொரிஸநெப்திநாநாஸள ப்ரியதொயநொவம் || ௬ ||
 ஸுகமஹொரிஸநெபுரணததாவதநிஸுபீச |
 கதாநெதீவளணபுரால் ப்ரியஹவஹரிநீஜெ || ௭ ||
 உதவாநெஸரிவொஹெஞ்சு தீயபுரஸுபெவநுணா ||
 வஹிஸாநாயமஹாவ இதுபுதஸுகமெநஸம் || ௮ ||
 ஸொரிஸநெபுரயநொநதம் ப்ரியவாஹாவிஸங்கிதம் |
 வஹதாஷாநிதீயபுரநி கதிகதஞ்சுஹஞ்சுதெ || ௯ ||
 ஹாநாஹாவெதகாஹாநி ஹாநெகிவாயிகம்ஹம ||
 இதுஹஞ்சுவெதெ தசுதீயபுஹநவராஜம் || ௧௦ ||
 ஸுகமஹவததாஹொ ஹரிநீவதிராமதம் |
 கதாநொஹாகநெஸதம் வாதசீஸாநஸம்ஸயம் || ௧௧ ||
 யநிதீஹாநெபுரம் மஹஸீஸம் யபாமதம் |
 இதுபுதஹொரிஸநெபுரஸள யநெநஸநொயநெ || ௧௨ ||

சுவரீநநவாக்ஷநஸ்யாதுஸ்யாதீவகொவிதஃ	
ஸிக்ஷெவெதிதீயேஷு ஸ்ரீநரித்யுமிகாவதஃ	௧௩
ஸிவஸ்யவடுஜெதெஷு வ்யாவக்யஸுஹகிபுஸம்	
பூயெனோவவஸஸ்தித்யம் யநஸம்வாடிநாக்ஷி	௧௪
உரிபூணஸிஹாஸிவபு கும்பம்வஸுரணாக்ஷி	
ஹஸாவலிபுஸவபூம்மொ வுதம்வுதரிதீயந	௧௫
ஸதோவவஸஸிஸுபா ஜிபிர்க்ஷாபிவபூதபு	
கதபூபிஹ்விபூவபூமெ கிஜெந்யுமிநிகிஹந	௧௬
சுத்ரஹாநெநகிஜெஸ்யாடிஹாநெகிஹவிஷ்ணுதி	
உதியிக்ஷுத்யஸுக்ஷம் ஸொஸிஸிபூததணிகாசு	௧௭
ஸ்ரம்வஸ்ரீதேத்யாபூயெ வவபூதெந்யுவெஷயசு	
ஸாதஸாபூததாசுணபூ ஹதபூம் வாக்ஷிஸுவீசு	௧௮
கதாவிஷிபிபூஸ்ய ஹாநிநெநபுஹவிஷ்ணுதி	
சுபிபூஸெவஹாநிஸ்யாடித்யாஹஸுக்ஷவெஷிநம்	௧௯
ஸிஸாநாஸிஹாஹம ஸுபாயெபூகததூம்	
யொகவடுஜெபிஹாபேவ ஹஸ்யாஹாநிஷிதஃ	௨௦
நஸிநிஷ்ணுக்ஷயாபீ தெதஹாயநிவெஷுதெ	
நவஸிக்ஷதிஜெஷம் ஸ்ரீணாம்ஹதபூஹிபேஷதபு	௨௧
வஸஸுக்ஷாயதெஷீம் ஸாதஸுஸவியஹிநெதவிணீ	
ததெதாமதெகதிவயெ காவெதீயபூவரீநதஃ	௨௨
ஸிவஹக்ஷாவத்யாவ தஸ்யாவீஜநஸம்க்ஷயம்	
வ்யாயிஷிவீவிதஸாஹீசு விக்ஷாபுத்யாவகஸிபுதம்	௨௩
ததீகாவெநிஹதாஸம் கௌஸ்யபூஸிதஃ	
கணபூகணபூக்யாபூகூபூ ஹமபூதம்ஹிநீவதிபு	௨௪
ஹிநீஹாமிநெயாநாம் ஹிஸம்ஹாரிபூஸம்ஹபு	
பிநஸாவிஜயாரீஸ ஸுஹதீயபூஸ்யெஹவபு	௨௫
சுஹாஸிஹதூநம்வம் ஸுஹதீயபூவரீநதஃ	
குவொஸபூஸொபேஷ ஹமபூதொதீவஹிவிதி	௨௬
ஹிநீஸிஸாஸாபூ ஸுதபூஸ்யாஸஹபூதெஷு	
ஹிநிஸித்யித்யிநஸா ஸுஹபூஸாரிணீஜம்	௨௭

நான்காவது அத்தியாயம்

அங்கமும் நான்மறையும் அருள்செய் தழகார்த் அஞ்சொல்
மங்கையோர் கூறுடையான் மறையோன் உறைகோயில்
செங்கயல் நின்றுகளுஞ் செறுவில்திகழ் கின்றசோதிப்
பங்கயம் நின்றலரும் வயல்கூழ்ந்த பாதாளே.

சூதர் சொல்லுகின்றார்.

கேளுங்கள் பக்தியால் பரவசமான முனிசிரோமணிகளே !
மறுபடியும் உங்களுக்கு தீர்த்தத்தின் வைபவத்தைச் சொல்லப்
போகின்றேன், புண்ய தீர்த்தத்தை அவமதிப்பவர்களுக்கு
மென்மேல் துக்கமே உண்டாகும், வெகுமானிப்பவர்களுக்கோ
வென்றால் மென்மேலும் சிறப்பேற்ப்படும்.

அந்தத் தலத்தில் பசுதீர்த்தம் ருத்திர தீர்த்தம், பிரம்ம
தீர்த்தமென்று மூன்று புண்யதீர்த்தங்கள் இருக்கின்றன. அது
விஷயத்தில் பாபக் கூட்டங்களை அடியோடு அழிக்கும் ஒரு
சரித்திரத்தைச் சொல்லுகின்றேன்:—பாதாளக் கேஷத்திரத்தில்
விபூதி தரித்து ருத்ராஷ்டம் பூண்டு கிவபூஜையில் மிகுந்த சிரத்
தையுடன் கூடிய சுகலர் என்ற ஒரு மாமுனிவன் தீர்த்த ஸ்நா
னத்தில் பக்தியுற்று பேரறிவுபெற்று எப்பொழுதும் நாகராய
களை தரிசித்துக்கொண்டு வசித்தார். ஒரு சமயம் அவர் மனை
க்கு சோமசர்மா வென்கிற பேருடையவரும் குபேரனுக்கு சம
மான தனத்தை அடைந்தவருமான அவருடைய சகோதரியின்
பதியானவர் வந்து சேர்ந்தார். அப்பொழுது சுகலர் சோமசர்
மாவை நோக்கி, இன்று “சித்திராபௌர்ணமி” இன்று பிர
மோச்சவத்தின் முடிவில் நாகநாதன் பிரம்மபுஷ்கரணியை
அடைந்து, தீர்த்தம் கொடுக்கப்போகின்றார். ஆகையால் நாமும்
ஸ்நானத்திற்கு போவோமென்று சொன்னார். அப்பொழுது தன
த்தால் மதங்கொண்ட சோமசர்மா சுகலரை நோக்கி, இப்பூவுல

கில் இதுபோன்ற தீர்த்தங்கள் எத்தனையோ இருக்கின்றன. அவைகளில் ஸ்நானம் செய்யாவிடில் என்ன ஹானிவரும்? ஸ்நானத்தால் என்ன அதிகப் பயன் கிடைக்கும்? என்று தீர்த்தத்தை அவமதித்துப் பேசி ஸ்நானத்தில் அபிப்பிராயமில்லாதவராக இருந்துவிட்டார். அப்பொழுது சுகலர் மிகுந்த சினம்கொண்டு சகோதரியின் பதியை நோக்கி, “அடே மஹா மூர்க்கா” “தனமதம் கொண்டவனே” உன் முகத்தில் விழித்த எனக்கு மகாபாதகம் ஏற்படும் இது சத்தியம். ஆகையால் வந்தவழியே சீக்கிரம் செல்லென்று சொல்ல சோமசர்மா மைத்துனனுடைய அந்த அவமான வார்த்தையால் அதிகக் கோபம்கொண்டு சுகலரை நோக்கி, “அடே மூடா” தரித்திரசிகாமணியே” “குடும்பத்தை ரக்ஷிக்கச் சக்தியற்றவனே” “தனம் சம்பாதிக்க வழி தெரியாதவனே” சிவதரிசனம் என்றும், தீர்த்தஸ்நானம் என்றும், அம்பிகாபதியான சிவனுடைய பூஜையென்றும், ராப்பகல் நினைத்துக்கொண்டு அநேகமாக உபவாசம் செய்துகொண்டு, அங்கம் பூராவும் சாம்பலைப் பூசிக்கொண்டு, விருதம் விருதம் என்று சொல்லிக்கொண்டு எப்பொழுதும் ஆகாரமற்று உபவாசமேசெய்கின்றாய். “அடே ஜடமே” துர்ப்புத்தியே! உன்னைப் போல் என்னையும் சீக்கிரம் செய்வதற்கு விரும்புகிறாய். எனக்கு என்ன குறைவு, இதில் ஸ்நானம் செய்து எனக்கு என்ன கிடைக்கவேண்டும். ஸ்நானம் செய்யாததால் என்ன கெடுதல் ஏற்படப் போகிறது என்று குறைவாகப் பேசிவிட்டு அவிடமிருந்து புறப்பட்டி தனது நகரத்தை அடைந்து, நடந்த விஷயமெல்லாவற்றையும் தனது மனைவியினிடம் தெரிவித்தான். அதைக் கேட்டு மகா பதிவிரதையான அவனுடைய மனைவி தனது பதியை நோக்கி, ஒருபொழுதும் தர்மத்திற்கு குறைவு இல்லவேயில்லை. அதர்மத்திற்கே குறைவு ஏற்படுமென்று உண்மையறிந்த பெரியோர்கள் சொல்லுகின்றனர். எனது சகோதரரான சுகலர் எப்பொழுதும் தர்மத்தையே கைக்கொண்டவரானபடியால், “மஹா பச்சயவான்” உலகத்தில் எல்லாராலும் பூஜிக்கத்தக்கவர், மஹாதேவனுள் சிவபெருமானிடம் சிறந்த பக்தியுள்ளவர். நல்ல ஆசாரத்தைக் கைவிடாதவர், அவர் ஒருவருக்கும் நிந்திக்கத்தக்கவரன்று என்கிற இது விஷயத்தைத் தங்களிடம் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஸ்திரீகளுக்கு பதியல்லவா தெய்வம்,

ஆகையால் சிஷிக்கிறேனென்று நினைக்கக்கூடாது, என்று சொல்லிவிட்டுப் பதியின் ஹிதத்தை விரும்பி சிவபெருமானையும், சிவபக்த சிகாமணியான சுகலரையும் தியானம் செய்து கொண்டு மௌனமாக யிருந்தாள். பிறகு சிலநாள் சென்றவுடன் புண்ணிய தீர்த்தத்தினுடையவும், சிவபக்தருடையவும் அவமானத்தால் அந்த சோமசர்மானினுடைய தனம் பூராவும் நசித்து விட்டது. பல்விதமான ரோகமும் நேரிட்டது. பிச்சையெடுத்து வயிறை நிரைத்துக்கொண்டு சோமசர்மா பத்னியுடனும், புத்திரர்களுடனும் ஊர்ஊராய்த் திரிந்து திண்டாடினான். இவ்விதம் வெகுகாலம் சென்ற பிறகு எல்லோருக்கும் நல்லவரான சுகலர் தனது சகோதரியின் பதிக்கும், சகோதரிக்கும் அவள் குழந்தைகளுக்கும் இல்லாமைபால் உண்டான துக்கத்தைக் கேட்டு, பிறும்மதீர்த்தத்தின் மஹிமையை மனத்தில் சிந்தித்து “அந்தோ” பிறும்மதீர்த்தத்தை அவமதித்ததால் மிக்க பெரிதான துக்கம் நேரிட்டது. குபேரனுக்குச் சரியான சோமசர்மனும்கூட மிக்க தரித்திரனாகி, துக்கத்தை அனுபவிக்கின்றான். “அஹோ கஷ்டம்” பதிவிரதா சிகாமணியான நமது சகோதரியையும் அவள் குழந்தைகளையும், நாம் அவசியம் ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்று நிச்சயித்து, கலசத்தில் பிராமபுஷ்கரணி ஜலத்தை எடுத்துக்கொண்டு சோமசர்மாவின் வீடு அடைந்து, அவிடத்தில் பசியால் வருந்தி, ரோகத்தால் கஷ்டத்தை அனுபவிக்கும், சோமசர்மா, அவள் பத்னி, குழந்தைகள், எல்லோரையும் கண்டார். அப்பொழுது சுகலரைக் கண்டு சோமசர்மா, சிரமப்பட்டு எழுந்துநின்று அவர் பாதங்களில் வீழ்ந்து, அழுதுகொண்டு தனது துக்கங்களை அவரிடம் தெரிவித்தார். அப்பொழுது மிக்க இரக்கமுள்ள சுகலர், ஹே, பாதாளேசுவரா, ஹே நீலகண்டா, ஹே பார்வதீராதா, என்று வாய்விட்டு உச்சரித்து தத்வத்தை அறிந்த அவர், தனது சோதரி, குழந்தைகள், அவள் பதி எல்லோரையும் கலச ஜலத்தால் ப்ரோக்ஷித்து, இல்லாமையை நாசம் செய்வதும், எல்லா மங்களங்களையும் விருத்திசெய்வதும், ரோகங்களை விநாசி

செய்வதும் சுகத்தை அளிப்பதுமான அந்த ஜலத்தை உள்ளே அருந்தும்படி ப்ராசனம் செய்வித்தார். அவர்கள் யாவரும், அவர் ப்ரோக்ஷித்த ஜலத்தை தலைவணங்கி கிரகித்து, சிரத்தை யோடு உள்ளே ப்ராசனம் செய்ய, அவர்களுடைய ரோகங்கள் நீங்கி பாபங்கள் துலைந்து, நல்ல சித்தி சுத்தியை யடைந்து, சொற்பகாலத்திற்குள் முன்பேல் சம்பன்னர்களாய்விட்டார்கள். அப்பொழுது சோமசர்மா, சுகலரை வணங்கி, தாங்கள் எனக்கு சுயமே குரு, தங்களுடைய வார்த்தையை மீறி இந்த கஷ்டத்தை அனுபவித்தேன். தயாளுவான தங்களால் கஷ்டத்திலிருந்தும் பாபத்திலிருந்தும் கரையேற்றப்பட்டேன். ஞாதிகளால் பலாத் காரமாகவும், திருடர்களால் திருடியும் அபகரிக்கப்பட்ட எனது சம்பத்துப் பூராவும் மறுபடியும் வந்து சேர்ந்துவிட்டது என்று சொல்லிவிட்டு, சுகலருடைய ஆக்ஞையின்பேரில் தனது புத்ரர்களை தனது கிருகத்தில் வசிக்கச் செய்துவிட்டு, மனைவியின்கூட பாமணிகேஷத்திர மடைந்து, சிறந்த பக்தியுடன் எல்லா தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானம்செய்து, விசேஷமாக பிரும்மதீர்த்தத்தின் கரையில் பலவித தானங்கள் கொடுத்து, எப்பொழுதும் நாக நாதனை மனதில் த்யானம் செய்துகொண்டு மேன்மேலும் மனதில் ஒழிவு அடைந்து, சரீரயாத்திரையின் முடிவில், பதிவிறுதையான தனது பத்னியுடன்கூடவே, சிவலோகம் சேர்ந்தார் என்று சூதர் சொல்லி முடித்தார்.

நாகேச கேஷத்திர மாகாத்மியத்தில்

நான்காவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

வஞ்சிய ஜீவ துவட்டாரம் வு^வஸு^வதெநாயஸஸ்தம் !
வீ^வயெநவயஸாமி த^வம் ஸவயாரிஸஸம் கூரடி || கஉ

உதி ஸ்ரீரெ ஹாணபுராணெ நாமெசெந்திராஹாதி.

ஸவயது) ாங்குலி து மிம்மாடுவீ? ஹெஸ்ஸாஃ |

வவவ: ஸ்ரீ நாகுகு^{செ}னெவ யெநாவ^{து} தவவஸ்ய^ய|| கந||

உயரம்வியெடு நாணு வடாணி சிவதினெவிநிதினொ !

தவாயவ்வராசீனி ஸுஹி தாவரவிவதா || கசு ||

[illegible]

வனவம்வஷ்டாணிவகூராபி மதாநுபாஸநநொயயா|| கநு||

தடிாதுவயஸாடுதநஸுஓீதஸுஸுஓஸரிவஃ

[illegible]

தொகுப்பெழுத்துவா றெழுத்துநதவாளுயா |

வெய்யொயரலிநாதி ஐ. வாஹு வுதநருஹா || கள ||

நாமலிங்கசுவாமிநாதர்

ஆரம்பநிலை நூல்கள் கார்ட்டு நூலகம் ||

சரி||

வாஷிங்டன் நகரில் வாஷிங்டன் ஹாஸ்டல்

சுவிராஸீ நஹாஜெவ ஸுராஜெவ ராஜதஸா|| கக||

உமதுங்கவரால்தி விவஸககரவதுவஃ ।

வகுணெநுநுவ திரகரநு: ஸ்ரீகணஸ்ரஸிஸெவநு: || 20||

பாடி அருகில் உலகநாடா ஹோட்டிங் டிஸ்டான்சு உயர்

ஸ்வஹநாடி கிணை ஹமெ வாஹமெ தவிஷு நா || 25 ||

வெள்ளை நகர வாழ்வு திட்டம் வலுவாக முன்னேற்றப்படுமா?

திவிஷாநாஸபொருநொஜ்ஜுமாமுநவபுகிநராஃ || 22 ||

தருகிறார். ரூபாய் மதிப்பை உயர்த்துவது நல்லது.

உள்ளுள்ள பணங்களைப் பற்றி உடனடியாகத் தகவல் கொடுக்க வேண்டும்.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനം

[illegible]

தமிழக அரசு தலைநகரம் மாற்றியமைப்பதில் தாமதமாகிறது.

புது ஸ்டீல் பிளாஸ்டிக் டிஸ்ட்ரிக்யூஷன்கள்
புது ஸ்டீல் பிளாஸ்டிக் டிஸ்ட்ரிக்யூஷன்கள்

செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றித் தனியாகச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. இதைப் பற்றித் தனியாகச் சொல்ல வேண்டியதில்லை.

[illegible]

ஸ்ரீவ்யஹாணவாராணே நாமெஸகெத்ரஹாதுடி. ௨௯

- நாமநாயிஹாஹெவ ஹதாநாஸியபுடி |
ஸுயாவயுதெததுஹுனரோபீதுஜ்யாவயா|| ௨௭||
- ஐதிஹுதெதாஹாஹெவ ஸுணுதானிதிவளகலாடி |
ஃஷ்ணாஹாபுரீஷெநு ரெவமஹீரயாமிரா || ௨௮||
- வராவுணீஷஹுதெ வரஹாஹிஹாமதம் |
தவகநீரெணதுதொடலிதுதாஸுபுரஹுதெவதாம்|| ௨௯||
- தவஹிஹெந ஐமெநாஹாவிதெயவஸுநாரா |
கூசுகநீராபீதகாஹெரீ ஸம்மெதெலிநுஸுமாவஹெ|| ௩௦||
- ஸகூசுயெஹாநிதெஷாஹிஸுஸாயஜிங்காஸுநிதடி|
ஐதிஸம்ஹாவதுவஸுஸகா ஸுரஹிஸுரஹிஸுரீசு|| ௩௧||
- ஐஸுநாதுவமளரீஸ குதாடிபுரஹி கபவாநியெ |
ஷ்ணாஹெவதாநாஹு ஸுதீநாஸிவிஷுயு|| ௩௨||
- விநிஷுராயெமிநிநிதிது ஹிமபுணஃபுரஹுதெவரம்|
ஹெஹிஸெனதெம் ஸம்ஹா வரஹாஹுமாயபிபுஹொ|| ௩௩||
- தஹாவாஸரிவொயெநு ரெஷெஸுயபுரஹிஸுனதெ |
ஸனதிஹிவிபாஹதா வ தஸுங்கநுகாஸுதெ || ௩௪||
- ஸனதுகாஸியெநொதெ ரொகாஸுநாஹிஷுதி |
நதிநீகவிநாஹெவ ரொஹிணீஸுரஹிஸுதாம் || ௩௫||
- கநுகாரொகவாராநாஹு பூபிஸாபியெஸுதிதடி|
கூபிஸுரஹிஸுயெவ யாமபொமுரஹிஸுநிஹி|| ௩௬||
- கஜாஸுரஹிஷாஹெஸு வ ஹலீஷ்ஹவஹுதெ |
கூசுபுரஹெவஹெஷாயாநு தெநாஹுஸுஷவாஹமம்|| ௩௭||
- வஸுநாஹாவதெநாவி நஹவீஷுதிவஹநா |
பீதிஷுபுஹமவெந தவநிதும் ஹிஷுதி|| ௩௮||
- கூதம்மாசுகுபுரஹிஸுரஹி ஸவபுரஹுதெகாஸுமிஹ |
கூஸுமிஹாஸுரஹி ஸவபுஷுபுரஹிஸுநா || ௩௯||
- வாதாஹெத்ரஹிஸுபுஷு வவிதூரஹிநிஷுநாசு |
கூபுதயாஹெஹிபாஹெவஸுரஹிஸுநா|| ௪௦||

௩௦ ஸ்ரீஸ்ரீஹ்ருண்புராணே நாமேஸக்ஷேத்ரஹாத்யூ:

ஹுயிகாரிஷுவாநுணாம் ஸமெக்ஷேஸ்யபூரணிகேதநஸெ|
 சுபூவுக்ஷவநாதஸாம் ஹினாரிணிமூஹேஸூரிதாஸு|| சக||
 காரியேநுஸௌக்யேவெ ஸாரெகாரிநு பூயஸூது |
 சுநுஷூபூநுஸாநேந க்ஷாம்புஜயதிரொநாஸு|| சஉ||
 ச்ரீவியம்மொயநம்பூரவூ ஸவபூநுகாரிநு மஹேதஸு|
 ரோவாரிஸெவிஸெஷண பூதிராயாஸிஷபுபெசு|| சங||
 ஸங்குலிஸூரவாஸிநேதவஜ்ஜநநிரொஹிணி |
 சுபூகாநாஹவஜ்ஜ ஸுரஹேஸிஷயொமவாஸு|| சச||
 மொரொமாரூபூணஸூநி மொஷுராநூநஸம்ஸயி|
 க்ஷயாவாதிஷிஷ்யபூம் வஸுதீயபூரிதிஸூதஸு|| சரு||
 க்ஷதீயேபூஸாநாரிசூண ஸவபூவாபூணாஸநே |
 வாதகாநிபூணஸூநி ரியிஷிஷபூபூஹவெசு|| சக||
 உதிஸம்ஹாவபூரம்ஸூர காரியேநுஸூரபூரெஸு |
 ஸமெஹவஹினாரிணிநா ஸவெபூஷாம் ஸவபூயிநீ|| சஎ||
 ஷெவெஸூநிஷிஷெவ வபூஜூநாநாவிராஜதே |
 வஸுதீயபூவமாஹேந வஸுக்ஷநிவதபூதே|| சஅ||
 ரிஷாராயாகபூவாஸ விநாஸொதவிஷவெபூவபூ|
 ஹஹொகெஸுவஹொநீ ஹாநெகெஸாஸிஸூநதே|| சக||
 நாமநாஸூ வபூஜூபூம் காரியேநுக்ஷதம்ஜிஜா|
 வஸுதீயபூபூநுதீயபூரிதேதவம்பூரவூதேஸுபெயு||ரு||
 சுதீவவாவநீயபூ தேதசுஸவபூவபூபூ |
 வஸுதீயபூவமாஹேந ஸிவஜூநீவவெஸா|| ருக||

ஸ்ரீஸ்ரீஹ்ருண்புராணே க்ஷேத்ரமெஹவஹணே

ஸ்ரீநாமேஸக்ஷேத்ரஹாதேய வஹொத்யூயஸம்ஸயிணபூ:

ஐந்தாவது அத்தியாயம்.

பேம்பலவுந் நிலவப் பெருங்கா டரங்காக வுன்னி நின்று
தியெர்டு மான்மறியு மழவுந் திகழ்வித்துத்
தேய்பிறையும் மரவும் பொலிகொன்றைச் சடைதன்மேற்சேரப்
பாய்புனலு முடையா னுறைகோயில் பாதாளே.

சூதர் சொல்லுகிறார்.

முனிவர்களே! மறுபடியு முங்களுக்கு மிக்கச் சிறந்ததான
நாகேசபுரத்தின் வைபவத்தைச் சொல்லப்போகின்றேன், அதை
க்கேட்டமாத் திரத்தினாலேயே சகல சம்பத்துக்களு முண்டாகும்.

அதேவ்விதமென்றாமுல், ன்கல்பத்தில் அமிருத மதனத்தி
லுண்டான காமதேனுவானது கல்பக விருக்ஷங்களோடும் சிந்தா
மணியோடும் கூட நாகேஷத்திரத்தை யடைந்து அங்குள்ள
அக்கினி திர்த்தம் முதலிய தீர்த்தங்களில் விதிப்படி நீராடி
நாகநாத மஹாலிங்கத்தைக் கண்குளிர தெரிசித்து பஞ்சகவ்யத்
தாலும் பஞ்சாமிருதத்தாலும் தனது ஸ்நீரத்தாலும் அபிஷே
கம் செய்து கற்பகவிருக்ஷங்களால் அளிக்கப்பட்ட ஆடை ஆப
ரணம் சந்தனம் புஷ்பாஹாரம் முதலியவைகளால் அலங்கரித்து
மலர்களால் அர்ச்சித்து சுத்தான்னம் சித்திரான்னம் பக்ஷயம்
போஜ்யங்களை நிவேதனம் செய்து தாம்பூலம்கொடுத்து முக்
கண்ணனான நாகநாதனுக்குக் கர்ப்பூர தீபங்காட்டி கங்காதா
னான ஈசனுடைய சிரத்தில் சிந்தாமணி ரத்தினத்தைச் சாத்திப்
பாற்கடலின் புத்திரியும் மார்த்தண்டனேனும் விருஷபத்தின்
பத்தினியுமான காமதேனு ஆஹாரத்தை வெறுத்து நல்ல ஆசா
ரத்துடன் அக்னிகளின் மத்தியிலிருந்துகொண்டு நான்கு வரு
ஷங்கள் தவம் புரிந்தது. இவ்விதம் ஒவ்வொருநாளும் நான்கு
தடவைத் தனது மடியிலிருந்து தானாகப் பெருகும் ஈசநாரை
யினால் நாகநாதலிங்கத்திற்கு அபிஷேகம் செய்து வருங்கால்
ஒருஸமயம் லிங்கரூபியான மஹேசுவரன் காமதேனுவின்னுடைய

நான்கு ஸ்தனங்களையும் நாகை நீட்டிக் கன்றுக்குட்டிபோல்
 ஒவ்வொன்றாக, ஊட்டினார். இவ்விதம் நான்குவருஷம் நடந்து
 வந்தன, பிறகு ஒருஸமயம் நாகநாதன் பசுவின் பால்குடித்து
 திருப்தியடைந்து காமதேனுவை நோக்கி, போதும், போதும்
 திருப்தி யடைந்துவிட்டேன் இனிஎன்னால் இப்பாலருந்த முடி
 யாதென்று சொல்லிவிட்டு தனது ஐந்து முகங்களையும் காண்பி
 விக்க அதைக்கண்ட தேனு அந்த முகங்களில் தனது முலைக்காம்
 புகள் பதிர்த்திருப்பதைக் கண்டு மனமகிழ்ந்து மயிர் சிலிர்த்து
 கன்றைக் கண்டதுபோல் கரைந்து விங்கத்தின் பக்கத்திலேயே
 வஸித்துக்கொண்டிருக்கையில், அதின் பூஜையினால் மிக்கச் சந்
 தோஷத்தை அடைந்த பகவான் சந்திரகலாதான் காமதேனு
 வுக் கனுக்கிரகம் செய்யக் கருதி, சிரத்தில் தரித்திருக்கும் பிரம
 னது, மண்டையோடே மாணிக்கக் கிரீடமாகி மதிபுடன் விளங்
 கிடவும், வாசகியும் தட்சகனும் தோளளவு நீண்டிருக்கும் குழை
 க்காதுக் குண்டலமாய், தொங்கி யசைந்தாடிடவும், படிகப் பல
 கையொக்கும் படர்ந்த திருநெற்றியிலே, ஸத்துவம் முதலான
 முக்குணங்கள் நீராகி புண்டரங்கன் மூன்றாகப் பதிந்து மிகத்
 தெரிந்திடவும், காமன் கணைபோன்ற புருவங்கள் மத்தியிலே,
 காலக்கனல்கண்ணை கஸ்தூரிப் பொட்டாகி, முகமலத்தமர் கறு
 த்த வண்டெனவே தோன்றிடவும், வெளுத்த திருமேனியிலே
 கனத்திருக்கும் கழுத்துதனில் பழுத்த நரவல்களிபோல் கறுத்
 திருக்கும் காளகூடம், கெதியற்றுக் கொதியடக்கி குளிர்ந்து
 கொண்டிருந்திடவும், பூபாரத் தரித்திருக்கும் பாமணியே பூணூ
 லாய், விரிவான திருமார்பில் வலமாகத் தொங்கிடவும், கார்மே
 கம்போல் கறுத்த கரிமுகாசுரன் தோலே கனகபீதாம்பரமாய்,
 இடைதனிலே இலங்கிடவும், மாமந்திரங்களேழு, கோடிகளும்
 தவம்புரிந்து, குடுகுடுக்கு முடுக்காகிக் காகமலத் தங்கிடவும்,
 தண்டகாவனமுரையும் தவசிகளின் கொடுவேன்விக் கனல் மழு
 வும் முனைமழுங்கி யடுத்தகர மமர்த்திடவும், ஆங்காங்கு ஆர்பரிக்
 கும், ஆகமங்க ளனைவற்றும் நாதச் சிலம்பாகி பாதத்தி லொலித்
 திடவும், மால்தேடிக் காணாத மலரடிபைக் காணவெண்ணி மா
 மறையே பாதுகையாய் பொற்பாதம் புகுந்திடவும், அமைந்த
 திருமேனியிலே அமரயிருதவல்லியுடன், மார்த்தண்ட விடை
 முதுகில் மணிமஞ்சம் மேலிருந்து கஜமுகனும் ஷண்முகனும்

கண்ணெதிரே விலகி நிற்க, மாலும் மறையோனும் பக்கத்தில் பணிந்து நிற்க, பிரமதகணம் பலகோடி பார்த்தெங்கும் சூழ்ந்திருக்க, ஆதித்தியன் வெண்கொத்துக் குடைபிடிக்க, வாயு வெண்சாமரம் போட, அஷ்டநாகங்களு மெட்டுத் திக்கில் நின்று, விகிந்த படங்களை பார்த்த விசரிகளாக வீச, மாமுனிவர் மறையோத தவசிகள் தியானிக்க, தேவதுந்துபி முழங்க, கின்னரர் கானம் செய்ய, கெந்தருவர் பாட, நாரதர் யாழ்மீட்ட, தேவதாசிகள் நடக்க, தேவர்கோன் வாள் பரிசை வகித்து முன்னிற்க, அமரர்கள் அசுரர்கள் முதலிய அனைவர்களும் அகிலாண்டகோடி பிரம்மாண்டநாயக, அயிருதேசாவென்று அலரிக்கொண்டு குறுக்கே ஓட, அதைக் கண்டு, நந்திகேசன் இடக்கையில் பிரம்புகொண்டு வலக்கையால் வாய்முடி ஜாடைசெய்து ஆங்காங்கு சென்று அடங்கச் செய்ய, இவ்விதமானந்தகரமான திருக்கோலத்தோடு காம தேனுவின்கண் முன்தோன்றி நின்றார்.

அப்பொழுது காமதேனு, சரத்கால் பூரணசந்திரன்போல் திவ்ய மங்களரூபியாய், அபயமும் வரமுமளிக்கும் கைகன்காட்டி தனது கண்முன்னே தோன்றி நிற்கும் அயிருதேசனை கண்குளிரத் தெரிசித்து அங்கம் புளிகித்து உடல்கள் பூரித்து, ஆனந்தக்கண்ணீர் வடித்து, மெய்மறந்து பக்தியால் கண் காது அசையாமல் பார்த்து பார்த்துப் பரவசமாகி, ஆனந்த மடங்காமல், இளங்கன்றைப் பிரிந்து தெய்வவசத்தால் மறுபடி கண்டதுபோல் வாலேத் தூக்கி வளைத்துக் குதித்து, ஹம்மா. ஹம்மா வென்று கரைந்து, ஈசனருளா லடங்கி வணங்கி வலம் வந்து நின்றுகொண்டு, ஓ அகிலாண்டகோடி பிரம்மாண்ட நாயக, தேவதேவ, மஹாதேவ, சம்போ, சங்கர, கருணாகர, நீலகண்ட, ஸாம்ப, சந்திரகலாதர, கங்காதர, முக்கண்ண, சூலகாரணமே பாதாளநகர் வாழும் பாமணிச் செல்வமே, பகபதிமே என் பாச மறுத்திவிட யயிருதேசாவென்று பலவாரும் குதித்து நிற்க, அப்பொழுது ஜகதிசன் தேவர்களும் முனிவர்களும் கேட்க மேக

சப்தம்போல் கம்பீரமான சப்தத்துடன் சொல்லுகின்றார், கன்
 லுக்குச் கரைந்துருந் தானாக மடிசூரக்கிப் பால் பெருகி பசிதீரப்
 பாலளிக்கும் பசுவின் குலம்போல, அண்டமொரு பிண்டமாக
 அருந்தி மென்பசியை, முகம் வளைத்து முகரந்து நக்கி மடி
 சூரக்கிப் பாலளித்து அன்னைபோல் அமர்த்திட்ட தேனுவே
 சொல்வதைக் கேள், உனக்கு வரமளிக்க வந்திருக்கின்றேன்.
 வேண்டும் வரங்களை வேண்டிக்கொள், நீ எனக்களித்த ஸ்ரீரத்
 தாலும் பூஜையாலும் உலகம் பூரவும் திருப்தியடைந்துவிட்
 டது, உனது ஸ்ரீரத்தின் பெருக்கினுண்டான, இந்தப் பாலாற்
 றின் சங்கமத்தில் ஒரேதடவை நீராடியவர்களுக்குக் கைவல்லி
 யம் கைகூடுமென்று மொழிய, அதைக் கேட்ட காமதேனு,
 நாகேசனை நோக்கி, ஓ கௌரீகாந்த, கருணைக்கடலே தேவதங்க
 ளாலும், தேவர்களாலும், முனிவர்களாலும், யோகிகளாலும்
 அறியமுடியாத நிற்குணமான பரம்பொருளே, எனது சந்ததி
 செழிக்கவரமளிக்கவேண்டுமென்று வேண்டிற்று, அதைக் கேட்டு
 நாகேசன், ஓ, தேனுவே! உனக்கு அஷ்டைச் சுவர்யங்களும், உன
 க்கு அஜம்-மகிழும் கோவெனும் மூன்றுவிதமான சந்ததி யளித்
 திருக்கின்றேன், அவைகள் யாகங்களில் உபயோகமாகி தேவதை
 களுக்கு, திருப்தியளிக்கும், உன் சந்ததியால் உலகமே ரக்ஷிக்கப்
 படும், உனக்கு நந்தினீ, கபிலை, ரோஹினி, சூரபி, எனும் நான்கு
 கன்னிகைகளுண்டாகி, இந்திரன் முதலிய நான்கு திக்குபாலர்க
 ளிட மிருக்கும்படி அளித்திருக்கின்றேன். உன் பதியான மார்த்
 தண்டவிருஷபத்தை வாஹநமாக உடைய எனக்கு விருஷபவாஹந
 னென்று பெயர் விளங்குகின்றது. உன் பஞ்ச கெவ்யத்தால் செய்
 யப்படும் அபிஷேகம் எனக்கு என்னொரு பிரியமாயுள்ளது,
 உனது சம்பந்தத்தால் இந்தக் கல்பகவிருக்ஷங்களுக்கும் சிந்தா
 மணிக்கும் எப்பொழுதும் எல்லாருக்கும் எல்லாவற்றையும் அளி
 க்கும் சக்தியைக் கொடுக்கின்றேன். தைமாதப் பிறப்பின் மறு
 நாள் நீ பிறந்த தினத்தில் கற்பகவனத்தின் மத்தியில் சிந்தா
 மணி மயமான கிருகத்தில் வசிப்பவளான உன்னைப் பூஜிப்பவர்க

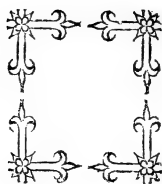
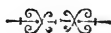
ளுக்கு கோக்களின் ரோகம் நசித்துவிடும், எல்லா ஸம்பத்தும் விருத்தியடையும், மாகமாசத்தில் விசேஷமாக உன்னை யாவரும் பூஜிப்பார்கள், உன்னால் வெட்டப்பட்ட தீர்த்தமானது பசு தீர்த்தமென்று புகழ்ச்சியடைந்து ஒருக்கால் முழுசினமத்திரத்தில் சகல பாபங்களையும் நாசம்செய்து எல்லாச் சம்பத்தையும் அளிக் குமென்று வரமளித்துவிட்டு மறைந்துவிட்டார்.

அதுமுதல் காமதேனு கற்பகவிருக்ஷத்தோடும் சிந்தாமணி யோடும் எல்லோர்களாலும் பூஜிக்கப்பட்டு அவரவர் வேண்டு வதை அளித்துக்கொண்டு சுகமாகயிருக்கின்றது.

முனிவர்களே! தேனுவாலேற்பட்ட தீர்த்தம் தேனுதீர்த்த மென்றும், பசுதீர்த்தமென்றும் சொல்லப்படுகின்றது, அதிபரி சுத்தமான பசுதீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்பவர்கள் சகல பாபங் களும் நசித்து இகத்தில் சகல போகங்களையும் புஜித்து முடிவில் கைலையை அடைவார்களென்று சூதர் சொல்லி முடித்தார்.

நாகேசு க்ஷேத்ர மாகாத்த்மியத்தில்

ஐந்தாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

தயாஷ்டாவிம்ஸகிம்வாவி ஜவெஹ்வஜாவாஸஸ்ய	
தநேஷவஸிவஸாரபுவ்யம் ஹவெனாசூவிவாரணா	௧௩
யஃஸூதிபுதுஹஜாவெ சிகாஸூஷிவாகரௌ	
ரூபுபுவஸ்யஸிணீதீயேபு பூரதரௌவாரூணோடியெ	௧௪
உதாதி நவயாந்ராதி மம்யம் தாம்வபிவ ரேவய	
ஸகோபி கும்பிபுது சரிவதொகைவஸேஷு புவ்ய	௧௫
பேஹாவஸாநெதக் கணெபு சரிவஸாராக சூஹுநது	
ஸாயுஜ்யஹ உதாநேவ நாகூகாயபூ விவாரணா	௧௬
விதுணாம் ஸூரபுஷோயஸூ ரூபுபுவஸ்யஸிணீ தபெ	
தஸ்யஸனாஸிதாயானி விதஸஸூரூபுதம் படிய	௧௭
தத்பூபுஷிணீ கும்பூரக் தீயேபுந ஸஹ ஸஜ்ஜரம்	
ஸாஷ்டாஹ நஸூபூரக் கெகூஸாயபிவாஹதி	௧௮
வபேஷவபேஷுரேயஸ்ய மஹம் பூரஹோதி நிஸித்ய	
யநேபூரெஸே பீஹாவூணே ஸவபுஷேவ திஷேவிதெ	௧௯
உஷேஷ்வாசூ தீயேபுயஃஹாகூ சூம்வகிம்சூதஃ	
நாமநாயாபு விஜ்ஜஸ்ய சீஸம் வாய ஷந சூப்ய	௨௦
திவநெதயாபிபிபூபுஷெயஃ காரயிகூலிஷேவநது	
ஸூலிமிமபுஜவூஷாஸெய ரௌ ரௌ ஸீராயிவாலிதெ	௨௧
நவலிஃ பஹ்விஸூயவபெஷவபூரூலி ஷேவநது	
வபிஜயிகூய கஹார கும்ஸுநெஸே ஸூபேநாஹரெஸி	௨௨
கஜேதாநத நாயகூர ஸலிதஹாம நாயக்ய	
ஸூஜாரதாணவஸூரவி க்ருகூமஹாலிஷேவநது	௨௩
ஸௌமநிகெகே க்ருதாம்ரீயாபேபுதயதூதராக் திஜாஃ	
ஸூபேகூஹவதிக்ஷிபும் நாகூகாயபூவிவாரணா	௨௪
•	
சரிவராசூரம் விஸெஷேண க்ருகூர ஜாமரணம் வுயாஃ	
பூதியாபேஸேஷுஷுபு வுரூணம் ஸூணம் யாஷி	௨௫
வனகெககஸ்யுதம் வணபுஸ்யுதகோபுஸூரேயஜ்ய	
மஹம்பூரஹோதி சீநுஜோநாமநாய சரிவாயெ	௨௬

௩௮ ஸ்ரீஸ்ரஹ்ரணவாராணே நாமெஸகெஞ்சுரீஹாஜ்யே.

கவபுதகூரவதயபுரீஜீவநு வஹாகூரந்தோபு |
 ஸிவதயெவ்வெநதபுஸ்து வதும் வதாஜீஹம் || ௨௭ |
 வந்தம் ப்ராதஸ்யாஹாகூர ருபு வஹ்ரிணீஜெ |
 ப்ரதகிணஹகூரய ஸிவெயீயெதரீநவம் || ௨௮ |
 கீடாஃவதஜ்ஜாஃ வஸவஸுவஹ்ரமாயகூரஹ்ரமதவபு நராயணகிணராம் |
 டுபெஷ்வைவதீரம்ஸகூபெவதசுஹவஹிசுதூநவஹி ஸிப்யெதா || ௨௯ |
 வநததீயபுஸ்யிரஹாஜ்யம் ஸம்யுஹேணீயொதித்ய |
 ஸுமகூரம்கெதாஹவெநுதேதுபா நாதூகாயபுரவிராணா || ௩௦ |
 கணெபுதசுரீயிராணாநாம் ஸிவொஜவதிதாரக்ய |
 ஸிவரம்வவபுதஸ்யாசு வஹகெதாஸபுரீணக்ய || ௩௧ |
 தகெதாஸாந்யாஜீவஹம் வாயவ்யரம்வஹகாநத்ய |
 குதேயரஹ்நகணாவஹநு செஷெணவதிஜித்ய || ௩௨ |
 கெதாவெஸாநிவஹி நெதீயீதூரீயொதிஜாம் |
 காரணாவதநாரீவதி கெஞ்சுரீதூரீதிவாவந்ய || ௩௩ |
 வஹகெதாஸரீபுன்கெஞ்சுரீ யெதவீஹம்நாமாயகம் |
 ருபுதீயபுரீதிவ்யாத ஹாமலிம்மஸ்யவஹிநெ || ௩௪ |
 டகிணேநாமலிம்மஸ்ய காரீயெநுவிதிபுத்ய |
 ஸஹிபநாமநாயஸ்ய ஸ்ரஹ்ரதீயபுவிராஜதெ || ௩௫ |
 டுபுநாக்ஸவபுவாவஹம் ஸாநாதேநாக்ஸபுராயக்ய |
 நாமநாயவஹ்ரிவஹ்ரி ஸெவ்யாபொதிஜெநெஷ்டா || ௩௬ |
 வநதாவதாவஜ்மதொஹிதாயவாஹாஹ்வெநகிதிசுவிபாம் |
 புக்துப்யாதெவ ஸக்யஸ்புபஸ்யுநி ரீநாயுஸ்யநதலிம்மம் ||

உதி ஸ்ரஹ்ரணவாராணே நாமெஸகெஞ்சுரீஹாஜ்யே

ஷெஷாஸ்யாய :

ஸம்வதிணபு :

ஆளுவது அத்தியாயம்

கண்ணமர்நெற்றியினுன் கமழ்கொன்றைச் சடைதன்மேல்நின்றும்
விண்ணியல் மாமதியும் உடன்வைத்தவன் விரும்பும்
பெண்ணமர் மேனியினுன் பெருங்காட ரங்காகஆடும்
பண்ணியல் பாடலினுன் உறைகோயில் பாதாளே.

சூதர் மறுபடியும் முனிவர்களை நோக்கி நாகநாதன் வைபவத்தை எல்லோரும் கேளுங்கள், பாதாளேசனான பகவான் எவ்வித மதங்கொண்டவனாயினும் பாதாளபுரத்தில் வசிப்பவனுக்கு முக்தியளிக்கின்றார். சிரத்தையுடன் இதில் வசிப்பவர்கள் சிவரூபமுடையவர்களே, சூர்யன் உதிக்குமுன் விபூதிபூசி ருத்திரபுஷ்கரணியில் இடுப்பளவு ஜலத்திலிருந்து ஸ்ரீருத்திர மந்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு ஸ்நானம் செய்பவனுடைய பிரம்மஹத்திமுதலிய பாபங்களுங்கூட உடனே நசித்துவிடுகின்றன. மஹாபாதகமும் உபபாதகங்களைச் செய்தவனும், வேதமோதர்மமும், தனது ஜாதிக்குரிய ஆசாரமும், ஸந்தியாவந்தனம், ஔபாஸகம், பஞ்சயக்ஞம், தேவபூசைகளு மற்றவனும் கூட தீர்த்தத்தின்வைபவத்தால் விடுபடுகிறான். தாய்தந்தைகளைத் திண்டாடவிட்டு பெரிய பாத்திரத்தில் வயிறுநிரம்ப உண்பவனும், என்னும் பிறர் வீடிலும் சிராத்தத்திலும் வயிறு வளர்ப்பவனும் குருவின் வார்த்தையை மீறினவனும், நீறு பூசி ருத்திராக்ஷம் பூண்டு பஞ்சாக்ஷரம் ஜபிக்காமல் கொடிய பாபங்களைச் செய்த இழிவான மனிதனுங்கூட இந்த தீர்த்த மகிமையால் விடுபடுகிறான். ருத்திரபுஷ்கரணியில் ஸ்நானம் செய்து விபூதிபூசி, ருத்திராக்ஷம் பூண்டு, ஆயிரத்தெட்டோ, நூற்றெட்டோ, அல்லது இருபத்தெட்டோ ஆவிருத்தி சிரத்தையுடன் தெஷுனாமூர்த்தியின் சன்னதியில் பஞ்சாக்ஷரத்தை ஜபித்தவன் சிவஸாரூபத்தை அடைவானென்பதில் ஐயமில்லை. இந்த ருத்திரபுஷ்கரணியின் கரையில் நவதானியம், சந்தனம், தாம்பூலமளிப்பவன், தனது குலத்தோர்க்கு கரையேற்றி, தானும் சிவலோகம் சென்று ஈசனால் தாரகமந்திரத்தை உபதேசிக்கப் பெற்று கைவல்யத்தை யடைகின்றான். இதில் சிராத்தஞ் செய்தவனுடைய பிதிருக்கள் அழிவில்லாத பதத்தை அடைகின்றனர். கைலையை அடையவேண்டுமென்றால் தீர்த்தத்துடன்கூட ஆலயத்தை பிரதக்ஷணம் செய்து கமஸ்கரிக்கவேண்டும்.

தனுர்மாஸத்தில் இந்த தீர்த்தத்தில் உதயத்திற்கு முன்னதாகவே வேத மந்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு ஸ்நானம் செய்து அமிருதவல்லியுடன் கூடிய நாகநாதனுக்கும், சிருங்காரதாண்டவனென்கிற நடராஜனுக்கும், தைலம், தயிர், பால் பஞ்சாமிருதம், சந்தனம், சுத்தஜலம் முதலியவைகளால் அபிஷேகம் செய்வித்து, கல்ஹா புஷ்பங்களால் பூஜித்து முத்தகான்னம் முதலியவற்றை நிவேதனம் செய்து தொழுதவன் துன்பமற்று வாழ்ந்து முடிவில் முக்தியடைவான். சிவராத்திரியில் இந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்து ஆகாரம் நித்திரையில்லாமல் ஒவ்வொரு யாமத்திலும் இவ்விதம் பூஜித்து அர்க்கியமளித்து புராணத்தைப் படித்துக்கொண்டு சிவசன்னிதியில் வசித்திருந்து விடிந்தபிறகு பிரதக்ஷிண நமஸ்காரங்கள் செய்த மகானுபாவன் சிவஸ்வரூபத்திலேயே லயத்தை யடைவான். ஆஸ்திகர்களே, அதிக வார்த்தையினால் என்ன பயன்? புழுக்களோ பசுளிகளோ, பசுக்களோ, பாம்புகளோ, யக்ஷர்களோ, கெந்தருவர்களோ, மனிதர்களோ, எவ்வகை ஜந்துவாயினும் இந்த ருத்திர தீர்த்தத்தை ஒருக்கால் தெரிசித்த மாத்திரத்திலேயே முக்தியை அடைந்துவிடுமென்பதில் சந்தேகமில்லை. இவ்விதம் இதன் மகிமையைச் சுருக்கமாகச் சொல்லியிருக்கின்றேன், கேட்டவர்களுக்கு கட்டாயமாய் முக்தி கைகூடும். இதில் மரிப்பவர்கள் வலதுகாதுில் ஈசன் தாரக மந்திரத்தை உபதேசிக்கின்றார். இந்த கேஷத்திரம் ஐந்து கூப்பாடுதூர மளவுள்ளது, ஓ இருபிறப்போர்களே! இதில் ஈசான்யதிக்கில் ரிஷிபுரமும், வாயுதிக்கில் புஷ்பவனமும், அக்னி திக்கில் சேஷனால் பூஜிக்கப்பட்ட நீலகண்டேசுவரமும், கைலாஸேசுவரமும், நிருருதி திக்கில் அருணாசலேசுவரமும் இருக்கின்றன. மத்தியில் நடுநாயகம்போல் நாகநாயகன் விளங்குகின்றார், நாகலிங்கத்திற்கு மேல்புரம் ருத்திர தீர்த்தமும், தென்புரம் தேனு தீர்த்தமும், சன்னிதியில் பிரம்மதீர்த்தமும் இருக்கின்றன. இந்த நாகபுரம் யோகிகள் வசிக்க யோக்கியமான ஸ்தலம். வேதியர்களே அதிக வார்த்தையேன், விமான மத்தியில் விளங்கும் நாகலிங்கத்தை ஒருக்கால் தெரிசித்தவனுங்கூட முக்தியடைவானென்று சூத்ர சொல்லி முடித்தார்.

ஆர்வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸூத்ரம்—

- வாதாஹக்ஷேத்ரஹாத்திவ்ஹாஹிவதாஹ்வநம் |
 ஸுணுபுஸாவயாதெந ஸிவயூநவராயணம் || ௧ ||
- புராரஹேவாஸுரெயுஹே துஹேரெஹேஹேஹே |
 வௌவஹிஹேநவெஹேஹே ஹேஹிஹேஹேநாயகம் || ௨ ||
- சுஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹே |
 வஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹே || ௩ ||
- ஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹே |
 ஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹே || ௪ ||
- ஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹே |
 ஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹே || ௫ ||
- ஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹே |
 ஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹே || ௬ ||
- ஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹே |
 ஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹே || ௭ ||
- ஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹே |
 ஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹே || ௮ ||
- ஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹே |
 ஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹே || ௯ ||
- ஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹே |
 ஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹே || ௧௦ ||
- ஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹே |
 ஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹே || ௧௧ ||
- ஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹே |
 ஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹே || ௧௨ ||

சு2 பூர்வீஸ்வரஹ்ணவாராணே நாமேஸகேத்ருஹாத்த்யூ.

ஸொரோஸநாயநிவரய மஹ்ஸெதெநிவெடிய |

உதிதிவ்யவஸுக்ஷா ரோஹக்ஷெநாந்யவாஹ்ணீ || கந ||

வாதாஹக்ஷெத்ருமத்யுத்ருமேஸம்ஸநதபுஷ ||

ஸொரோஸநஸ்தஸ்தாஹெநிவெடியிதாஹாநாக || கச ||

ந்யுடியாக்ஷெநமஹ்ஸெதெநிவெடியிதாஹாநாக ||

வாஹெயஸ்தாஹெநிவெடியிதாஹாநாக || கரு ||

காஹெயஸ்தாஹெநிவெடியிதாஹாநாக ||

முஹ்ண

உதிதிவ்யவஸுக்ஷா ரோஹக்ஷெநாந்யவாஹ்ணீ ||

கச ||

தகிதிவ்யவஸுக்ஷா ரோஹக்ஷெநாந்யவாஹ்ணீ ||

வாதாஹக்ஷெத்ருமத்யுத்ருமேஸம்ஸநதபுஷ || கரு ||

ஸொரோஸநஸ்தஸ்தாஹெநிவெடியிதாஹாநாக ||

வாஹெயஸ்தாஹெநிவெடியிதாஹாநாக || கச ||

ந்யுடியாக்ஷெநமஹ்ஸெதெநிவெடியிதாஹாநாக ||

வாஹெயஸ்தாஹெநிவெடியிதாஹாநாக || கரு ||

ஸொரோஸநஸ்தஸ்தாஹெநிவெடியிதாஹாநாக ||

சுயாதவ்யெரோஸ்யாயம்,

சுயாதவ்யெரோஸ்யாயம்,

ஸொரோஸநஸ்தஸ்தாஹெநிவெடியிதாஹாநாக ||

வாதாஹக்ஷெத்ருமத்யுத்ருமேஸம்ஸநதபுஷ ||

ஸொரோஸநஸ்தஸ்தாஹெநிவெடியிதாஹாநாக || கச ||

ந்யுடியாக்ஷெநமஹ்ஸெதெநிவெடியிதாஹாநாக ||

வாஹெயஸ்தாஹெநிவெடியிதாஹாநாக || கரு ||

ஸொரோஸநஸ்தஸ்தாஹெநிவெடியிதாஹாநாக ||

வாஹெயஸ்தாஹெநிவெடியிதாஹாநாக || கச ||

ஸுநாபெயகநதௌவஸூரகெத்ருவிதாசெஹ்||
 திஷ்டெஷெ கனகாராயஸஜ்ஜஸ்யானிஷெவநத்ய|| ௪||
 தஸ்யவீஜஸ்யாசுதத்ரு ஸுஹதீயெபூதரெதபெ||
 வஸவஸுதபெக்ஷா தமெநா மநாபஸ்யஸம்நிபஸ|| ௫||
 டெவாஹம் மவெதெஸ்ய யொமுணாதிநாபயதி||
 மூக்தெஸ்யுரிஸம்யுதம் கும்ஹ்வாகெதவிவயுகெ|| ௬||
 டெவெயு ஸந மணஸாஸ்யாதிநிவெஷு சிவாயய||
 மூஜாநஸுசு மவெதெபூர சிகுடொநிரயீஹவெசு|| ௭||
 வெஸாபெவெபெணிகுபாயாவாபூரஷாபெ வெவபுமஹுமீ||
 தஸ்யாம் வாவஹமவெந வஹாபூதரஸெநய|| ௮||
 மநெதெநாநிஷித சிஷிஷிஷுதெஸ்யாபு||
 கவிகுஸஸஸம்யுதெததூபூகூமவ ஸதீதிநெத|| ௯||
 வெதாதி மவஸம்யுதெத கதஸீமவஸம்யுதெத||
 ஸுஹநநாரம்மஸம்யுதெத பநஸெஸாவிஸம்யுதெத|| ௧௦||
 வீஜாவெபுரமெயெபூ மெதெத மவவெதெதஸுதெத||
 மீமாரோஜாபூ விபிவதபூயாரோதநநாபு|| ௧௧||
 மொகூரெணாயமெபந ஸுமநி ஸலிநெநய||
 சுலிஷிநெநஹாலிம்ம ருபூயாயஜ்வந ஸுயீ|| ௧௨||
 சுஸ்யபூ விபிவதெவெநெவெஷுநி நிவெதயந||
 பூதகதிணநஸூரெரெ வீணயிகூர செஹஸ்யாபு|| ௧௩||
 ஸுக்ஷாஸுதஹ டெவெஸம்ஸூரெதெவஹுவிநெயஸ||
 நிவெததாநி மூஜாநஸுபூரெமெதெ பூசுமயுகெ|| ௧௪||
 பத்ரம் பூஷம்மவெதெதாயசெந்வாவி சிவாவிபூத்ய||
 சுஸநுபகத்யுயம்ஸெஹஸுமிபாநெவஸெஷு|| ௧௫||
 ஸவபூராமலிநிபூகஸு வெவபூவாநெவெ பூசுமயுகெ||
 ஜஹவொகெஸுலீஹெகூர வானெகெகூரஸுமெதெ|| ௧௬||

நாமெஸகெத்ருகோஹாதெதூதவொத்யாயம்

ஸம்வெபெணிகு.

எழாவது அத்தியாயம்.

விண்டலர்மத்தமொடு மிளிரும் இளநாகம் வன்னிதிகழ்
வண்டலர்கொன்றைநகு மகிபுல்குவார்சடையான்
விண்டவர்தம்புரம்முன் றெரிசெய்துரை வேதநான்கும் அவை
பண்டிசை பாடலினுன் உறைகோயில் பாதாளே.

குதர் செளநகாதினை நோக்கி, ஓ சிவனடியார்களில் சிறந்தவர்களான செளநகாதி முனிவர்களே! மறுபடியும் உங்களுக்குப் பாதாளக் கோத்திரத்தின் பெருமையைப் புகலுகின்றேன், ஸாவதானமாகக் கேளுங்கள், என்னவென்றால், முன்னொரு ஸமயம், தேவர்களுக்கும் அசுரர்களுக்கும் மிக்க நெருக்கமான யுத்தம் நேரிட்டு பலசாலிகளான அசுரர்களால் தேவேந்திரன் அடித்து தூர்த்தப்பட்டோடுவதை முசுகுந்த சக்கிரவர்த்திகண்டு, உடனே ரதமேரி வில்லைவளைத்து நானேற்றி, கணைகளை கும்பல்கும்பலாக வாரி இரைத்துக்கொண்டு அசுரசேனையினுட் புகுந்து, சிலர்கள் தலைகளைக்கொய்தும், மற்றவர்களில் தோளும் துடையுமறுந்தவர்களும் மூக்கறுந்து கண்கள் தெரித்தவர்களும், மார்பு பிளந்தவர்களும், வயற்கிழிந்தவர்களும், பாதம் பிரண்டவர்களும் பலர்கள் பதுங்கி ஓடினவர்களுமாகவும், சின்னாபின்னமாகச் செய்ய, அதைக்கண்டு அமரர்கோன் அடங்காத ஆனந்தம்கொண்டு, சத்துருவென்கிற சப்தமேயில்லாமலும், தருமந்தவராமலும், நீதிவழுவாமலும் பாருலகம் பூராவுமரசு செலுத்திவரும் முசுகுந்த மஹீபதியை, ஐராவதமேறி, அமராவதியை வலம்வரச் செய்து, ஸுதர்மையெனு மரசாணி மண்டபத்தில், அமரர்கள் தர்பாரில் தன தர்த்தாஸநமனித்து அருமையாபுபசரிக்குந் தருணத்தில், நந்தனவநக் காவலாளி விரைவுடனோடிவந்து, அருமணமும், அமிருதத்திலும் அதிகச் சுவையுளதுமான ஒரு அபூர்வமான (கோஸ்தநீஞ்சுச்சம்) மிந்திரிப்பழக்கொத்தை அமரேசன் முன்வைத்தான், மிக்க அரிதான அதைக்கண்டு அமரபதி கையாலெடுத்து நரபதியின் கையில் கொடுத்து பூவுலகம்போக அனுப்பிவித்தான். அப்பொழுது முசுகுந்தன் அருமையான அப்பழக்கொத்தை கிரகித்துக்கொண்டு பூவுலகம்வந்து இது தியாகேசனுக்கே அர்கமென்றெண்ணி கமலாலய மடைந்து தியாகேசனுக்கு நிவேதனம்

செய்ய ஸன்னிதியில் வந்த பொழுது ஒ அரசனே இப்பொழுது பாதாள கேஷத்திரத்தில் நாகேசனுக்குப் பிரம்மோத்ஸவம் நடக்கின்றது, தியாகேசன் முதலிய ஈசுவரனுடைய சகலமூர்த்திகளும் இச்சமயம் அவ்விடத்தில் விசேஷமாக ஸன்னித்தியத்துடனிருப்பதால் அவ்விடம் சென்று நிவேதனம் செய்யென்று அசுரீரி ஒன்றுண்டாகவே அதைக்கேட்டு முசுசுந்தனுடனே நாகபுரம் வந்து தியாகேசமூர்த்தியை தெரிசித்து நிவேதனம் செய்வதற்காக ஆதரவுடன் பழக்கொத்தை சன்னிதானத்தில் வைக்க அழகும் மணமுமுள்ள பழக்கொத்தை அம்பிகையின் மடியிலமர்ந்திருக்கும் குழந்தை குமரன் பார்த்து அருந்தவேண்டுமென்கிற ஆவல் கொண்டு எடுப்பதற்காக கையை நீட்டினார், அதைக்கண்டு அம்பிகை அப்பா குழந்தாய் குமர ! ஈசனுக்கு நிவேதனம் செய்யாம லொருவருமொன்றையு மருந்தக்கூடாதென்று சொல்லி கையை பிடித்துக்கொண்டாள். அதைக்கண்டு சோமாஸ்கந்தரான ஈசன் புன்னகைபுரிந்து தனது கையை நீட்டி எடுத்து கந்தமூர்த்தியை தனது மடியில்வைத்துக்கொண்டு அன்புடன் ஒவ்வொரு கனியாக வாயில் கொடுத்து அத்தனையும்ருந்தச் செய்து முசுசுந்தனுக் கனுக்கிரஹம் செய்தனுப்பிவித்தார், ஓ முனிசிகாமணிகளே நாகலிங்கத்தின் தென்பாகத்தில் தியாகேசன் விளங்குகின்றார். இப்பொழுதும் கூட அந்த கேஷத்திரத்தில் ஸ்கந்தமூர்த்திக்கு மிர்திரிப்பழக்கொத்து நிவேதனம் செய்யப்படுகிறதென்று சூதர் சொல்லி முடித்தார்.

ஏழாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

எட்டாவது அத்தியாயம்.

மல்கிய நுண்ணிடையாள் உமை நங்கைமருக அன்றுகையால் தொல்லைமலை யெடுத்த அரக்கன் தலை தோள்நெரித்தாள் கொல்லை விடையுகந்தான், குளிர்திங்கள் சடைக்கணிநீதோன் பல்விசைபாடவினான் உறைகோயில் பாதாளே.

மறுபடியும் சூதர் சிவயோகிகளான சௌநகாதிகளை நோக்கி, ஓ வேள்விசெய்யும் வேதியர்களே, வேறொரு விசித்திர

மான சரித்திரத்தைச் சொல்லுகின்றேன்—ஸாவதானமாகக் கேளுங்கள்.

அதெவ்விதமென்றால், முன்னமுதமதனம் நடக்குகையில், நவரீதப்பிண்டங்கள்போல், அமிருதத்தால் பூசப்பட்ட நான்கு மாங்கனிகள் பால் கடலிலிருந்து உயரேகிளம்பின, அதுகண்டு நான்முகன் விரைவாய்ப்பாய்ந்து, மிகுந்த கெந்தமுடைய அன் னாங்குகனிகளையும் கிரகித்துக்கொண்டு கறையடைந்து, அவைக ளிலொன்றை ஆனைமுகனுக்கும் ஆறுமுகனுக்கொன்று மளித்து விட்டு, காஞ்சியிலொன்றை முனைக்கும்படி ஊன்றிவிட்டு மற்றொ ன்றைப் பிழிந்து நாகலிங்கத்திற்கபிஷேகம் செய்து அதின் விதை யை பிரம்மதீர்த்தத்தின் வடகரையிலுன்றினார், அதுவே முனைத் தவ்விடத்தில் ஸ்தலவிருக்ஷமாக விளங்குகின்றது. அதிக ருசிகர மான அதன் கனியைப் பரித்துயாருவதொருவன் சிவார்ப்பணம் செய்யாமல், அருந்துவனையானாவனப்பிரவியினாலேயே புழுத்த சோருண்டு கொடிய நரகத்தையுமடைந்து மறுபிறப்பிலும் மார்க் கடமாக ஜனிப்பான்.

முனிவர்களே ! வைகாசி மாதம் பெளர்ணிமையிலேயோ அல்லது ஆடி ப்பூரத்திலாவது நாகலிங்கத்திற்கு ஸுகந்த தைலம் பஞ்சகவ்யம் பஞ்சாமிருதங்களாலபிஷேகம் செய்து விளாங்கனி, மாங்கனி, வாழைக்கனி, பிலாக்கனி, நாரங்கக்கனி, மாதளங்கனி, திராகைக்கனிகளால், லிங்கத்தை மூடிவைத்து, அர்த்த யாமத் தில் தூர்த்து, பால் தயிர், நெய், தேன், இளநீர், சந்தனம், சுத்த ஜலம் முதலியவைகளால் விதிப்படி அபிஷேகம் செய்து அலங்க ரித்தர்ச்சித்து திவ்யான்னம் முதலியதை நிவேதனம் செய்து வணங்கி ஸ்துதித்து நைவேத்யத்தை யருந்தினவன் சகலரோகங் களிலிருந்தும் விடுபட்டு இகத்தில் சுகமாக வாழ்ந்து முடிவில் கைலை சேருவானென்று சொல்லிமுடித்தார்.

எட்டாவது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

சரி ஸ்ரீரத்ன ஹாணவாராணே நாமேசகேசுரேஹாத்தீழ்.

உமேநாவர்கூயமெஜெ வாடுவெஹு நவிவெது தகவிறுதிகு |
சுடிசுராதெவெதுதாம் ஸுதிசுருஸநாதமீ || 'கச||

புரோணரோஹுவெதுதாயுத தகவிறுதீநிவாமவா |
நிசுபுராயுநிசுடுவெவெதுஜிம் ஹுஜீரநுயதிகுநிசுபுராயு | சுரு||

தவெஹுஸெயுபுவாயீம் யாதநாதிசுபுலுஹாம் |
புலாசுரான்புலாசுரான்பு வாகுரான்புதவிநாகிநு | கச||

ஸம்ஸாரவிஷயகூலு காரொஹவதி யுபவம் |
ஸுததீம்மாயயதூததீம் வாதீயதேவவா | கச||

புராதீயாதகசுலுயம் புரோஜோதநுமெஸுதிகுரானகஹுதிகு |
நிசுபுதகவாநிநிசுபுராயு ஸம்ஹாநிசுபுராயுகாரணம் | சுரு||

ஸீகாயுதகசுலுதாவெவெது தெடுகெடுநவவதூதநா |
திவஸுடுஷாஸாரம் வாதுணாதுரான்கணாவதீம் | கச||

வாகுரான்கணாவதீம் ஸம்ஹாதுணாதுரான்கணாவதீம் |
ஸுலுதாவாநிசுபுராயு வாகுரான்கணாவதீம் | ௨௦||

ஸவெதுஷாஸாரிவநிசுபுராயு ஸவதுவாவாவநாசுகம் |
கூலுதவெநிதாம்மஹாதுரான்கணாவதீம் | ௨௧||

விநாகிதீவகாவெநி மம்மாவயதீம்நாதயா |
மொசாவாநிசுபுராயு திசுபுராயுஸுலுதாவாநிசுபுராயு | ௨௨||

ஸவதுஷாஸாரிவநிசுபுராயு ஸவதுவாவாவநாசுகம் |
கூலுதவெநிதாம்மஹாதுரான்கணாவதீம் | ௨௩||

ஸுலுதாவாநிசுபுராயு வாகுரான்கணாவதீம் |
ஸுலுதாவாநிசுபுராயு வாகுரான்கணாவதீம் | ௨௪||

கூலுதாவாநிசுபுராயு வாகுரான்கணாவதீம் |
ஸுலுதாவாநிசுபுராயு வாகுரான்கணாவதீம் | ௨௫||

கூலுதாவாநிசுபுராயு வாகுரான்கணாவதீம் |
ஸுலுதாவாநிசுபுராயு வாகுரான்கணாவதீம் | ௨௬||

கூலுதாவாநிசுபுராயு வாகுரான்கணாவதீம் |
ஸுலுதாவாநிசுபுராயு வாகுரான்கணாவதீம் | ௨௭||

கூலுதாவாநிசுபுராயு வாகுரான்கணாவதீம் |
ஸுலுதாவாநிசுபுராயு வாகுரான்கணாவதீம் | ௨௮||

கிபூரயுஜேவஸெவெத தெய்வஜாவாஸிகீரூதிஃ |
 ஸஸீவபூரஸீராய ஹஜேவிவதிவாடிதி || ௨௯||

சோஸஸவிஷாஸுருத்ரு ஹஜேவத்யுநஸம்ஸயஃ |
 ஸஹரிஹ்தியொரூடிஃ ஸொடஸ்மூஹாதிஜிஹயா || ௩௦||

ஸஹநெடிஹ்தி யொரூடிஃ ஸவிஷாஸநாத்ரு ஸம்ஸயஃ |
 நஸிம்மா ராயநாசு வுண்யுத்ரிஷு மொகெஷுமாவாஸு || ௩௧||

ஸவடீயபூரஹிஷெகஸூர ஸிம்மஹாநாஸஸெவநாசு |
 ததீவரஹு ஹஜேத ஸுஜிநம் யயாஸஸு || ௩௨||

கிவெதிதஸ் டெவாயதஹேஷம் ஸூரத ஸுஜயெ |
 ஸூடிபாடொ நதொஹெந நவணாய ஸிவீபுத்யு || ௩௩||

மங்ஸுஷாடியஹாநுதூரெவெஷஸரோவியி |
 ஹவயெசு டாஸஹுதம் ஸ்ஹக்ஷயெநகடிவந || ௩௪||

வதும் வுஷம் மஹந்தொயி ஸ்வாநாடி ஸேஷயி |
 ஸிவாவடீணம் விநாமுணு ஸகேரஹதி கிஷிஷி || ௩௫||

பூரணாதிஹோத்ரும் யம் கூயபூரஹிவஸெஷு பூஸாடிதி |
 ஸுரெயாயதகஸு வியெயுசு வியிம்மஹெதஸு || ௩௬||

நெவெஷிநம் வொநீயம்டிஸுநாசு ஸீக்யதஸீயா |
 ரஸாநு ஹதஸு ஜிஹாநாடி ஸாஸீதி ஸிவொடவடி || ௩௭||

வாணிநிஜெடிநிநெஸுவகணாடிஃகவிவஸுயா |
 வதஜ்ஜிமடிஸதஜ்ஜி வொடி ராயணவவவ || ௩௮||

கிபூரயுஷீக்யதெஸூரஹு பூணெதாரொடவநு திராடி |
 திரணெத்ராயநவிபு தாஹெமெந க்யிணா ஸிஸு || ௩௯||

ஸிவொவ ஹொமு ஸிவெமி கிபூரயு திதி க்யுதெ |
 ஹொஜ்யுயாயபுதிதி யெயா ஷிபியஹதடிஷுதெ || ௪௦||

டெவஸுஹெவதாடிஸு கிவெஷிந கிவெதித்யு |
 ஹவடிஸு வஹிஃகிஷுமிபூரயு ஷிபியம் ஸுத்யு || ௪௧||

டெவஸு கெத்ரவஸூரடி டாஸீ டாஸாடி கஹயா |
 டெவடிஸுஹெஹிஸுருவ்யு ரதஹிஷாடிகஹயா || ௪௨||

கிவெஷிந ஸிவாயெதிபசு ஸங்கஹித ஸேராசு |
 வதூவஸுஹவாஸீயஸுதந நஸாஸாடி || ௪௩||

௫௦ தீவ்ஹாணவாராணை நாமெசகெஞ்சுரஹாத்தீழ்.

நிழையுந்நீவியெனெத தநஹட்குயுதெநுணாடி |
 பூரோஜாஹாநுதோ நரோநரகபீஹிதி || 'சச||
 நிவெழிதனாஸவெடண ஹுததஹநுதாயுடீளெநா |
 மஹாரோஹவாநீய ரீவிதாவஹாநுணாந் || சரு||
 உணபுவுது வியிநா ஸாரா ஸாரநரெஹுவி |
 ஸாவி.தா நானுவிஜாநாந் வாரதொய்நிவெழிதல் || சச||
 வாரணலிஜெதயாவஹெ ரதெதுலிஜெ ஸ்யம்ஹவி |
 பூநிராஸுஹவபூரஸு ஸூரிதஹுணோதநியாநிகு || சள||
 வெஹி: கழித்குநஹட்கு ஸுரக விஸாவாஹுதஹாநிந் |
 நிழையுந்நீவியெனெத ரெக ரெவநிவெழிதல் || சசி||
 வியாயகாநுதஹுத வவநாநி வெஹுதநுவி |
 நிவெழிதெ கவிஷயாணுலிபெயாணீ ஸுரரிநி || சச||
 நிஷெயவநகவஹ வியநிழையு மொவாடி |
 உதிவ்வஸாகதபூர விதக லிஹுடுக்புஹுவி || ரு ||
 நிழையுந்நிழையு ஸுஹநிழையுஹாநிந் |
 தஸா டெஹாஜுநிழையு ஸுஹெ ரவா ஸிவாஹுதி || ரு ||
 வியாயகவாஹு வந்திஷெயவநாநி |
 ஹதாஹத விவாஹநவா வஸாஹாநிவாஹு || ரு ||
 நாமநாயஸு நிழையுஹவபூவா வபுணாஸநு |
 ஹதாநாநி வு ஹதாநாந் ஹதாநாநு விஸெஷத || ரு ||
 ஹதி வுதெ நநஸாஹாஹு ரெவநிஹு ||
 தஸாசுஹெஞ்சுஹுஹவெடஹு நாமகெஞ்சுஹுவிஸிஷத || ரு ||

உதி தீவ்ஹாணவாராணை நாமெசகெஞ்சுரஹாத்தீழ்

நவநொடியாய ஸ்வஹுணம்.

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

தாமரைமே லயனும் அரியும் தமதான் வினையால்தேடிக்
காமனை வீடுவித்தான் கழல்காண்பிலராயகன்றான்
பூமருவுங் குழலான் உமைநங்கை பொருந்தியிட்டகல்ல
பாமருவுங் குணத்தான் உறைகோயில் பாதாளே.

இவ்விதம் சொன்ன சூதரை நோக்கி, ஒ பேரறிவு பெற்று
எல்லாமுணர்ந்த சூதமுனிவரே ! கருணைமிகுந்த கனவானே !
சிவநிர்மால்யத்தை கிரகிக்கக் கூடாதென்று சிலர் சொல்லுகின்ற
னரே, வேத வ்யாஸரின் சிஷ்யரான நீர், சிவனுக்கர்ப்பணஞ்
செய்து கிரகிக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகின்றீர். ஆகையால்
எங்களுக்கு அதுவிஷயத்தில் பெரிதான சந்தேகமுண்டாய்விட்
டது, அதைத் தாங்கள் நிவிருத்தி செய்யவேண்டுமென்று
வேண்டி, அதைக் கேட்டுச் சூதரும் அவர்களை நோக்கி, ஒ முனிவர்
களே ! இது ரகல்யமான விஷயம், எனது ஆசார்யன் உபதே
சித்தபடி தெரிந்தவரை சொல்லுகின்றேன், ஸாவதானமாகக்
கேளுங்கள்;

ஸதாசிவனுடைய நிர்மால்யத்தை ஸ்வீகரித்த பிராம
ணோத்தமன் இராஜஸூயம் முதலிய யாகங்களின் பயனை அடை
வான், சந்தேகமில்லை; அது நிர்மால்யமானதால் சிவபக்தியால்
நிர்மலமான சித்தமுடையவர்களே கிரகிக்கவேண்டும், தேவர்க
ளுக்கெல்லாம் ஈசனான என்னிடத்திலும் சண்டேச்வரிடத்தி
லும் அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு எனது நிர்மால்யத்தை யருந்த
வேண்டுமென்று ஈசன் கட்டளையிட்டிருக்கின்றார்.

ருத்திரர் அருந்தினதை அருந்தவேண்டும். பானம் செய்
ததைப் பானம் செய்யவேண்டும், முகர்ந்ததை முகரவேண்டு
மென்று சுருதியும் மொழிகின்றது, இதர தெய்வத்தின் நிவே
தனத்தைப் புஜித்தால் சாந்திராயண விருதத்தை அனுஷ்டிக்க
வேண்டும், நிர்மால்யத்தை புஜிக்கக்கூடாதென்பது சிவபக்தி
யில்லாதவர்கள் விஷயம்.

பாணலிங்கம், சந்திரகாந்தம், ரஸம், ஸுவர்ணம், வெள்ளி,
தாம்ரம் இவைகளால் நிர்மாணம் செய்யப்பட்ட லிங்கங்கள், சித்
தர்களால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட லிங்கம், ஸ்வயம்பூலிங்கம்

இவைகளில் சண்டேசருக்கு அதிகாரமுண்டு, ஆகையால் அந்ருக்கு நிவேதனம் செய்தே கிரகிக்கவேண்டும், அவைகளில் வேதமும் ஆகமமும் கலந்திருக்கின்றது, கிரத்தால் சிவகிர்மால்யத்தை பக்தியுடன் எவன் தரிக்கின்றானோ அவன் மிகப் பரிசுத்தன், புத்தி முக்திகளுக்குப் பாத்திரமாவானென்று குமரக்கடவுள் கூறியிருக்கின்றார், ஒ முனிபுங்கவர்களே ! பாதஜலமும் நீர்மால்யமும் பக்தியுடன் கிரகிக்கப்பட்டால் மனம், வாக்கு, சரீரம் இம் மூன்றுகளாலும் ஏற்பட்ட பர்பங்கள் நசித்துவிடும். இது விஷயத்தில் (ததர்யாம) என்கிற சுருதி, பிரமாணமாகின்றதென்று உண்மை உணர்ந்தவர்கள் சொல்லுகின்றனர், சித்தசுத்தி யில்லாதவர்கள் கிர்மால்யத்தை புஜித்தால் கடுமையான யமயாதனைபை அடைவார்கள், சிவனுக்கு நிவேதனம் செய்யப்பட்ட அன்னம் ஜலம், பாதலம், இம்மூன்றும் ஸம்ஸாரமென்கிற விஷக்கொடியை அறுக்கும் கோடாலியாகும்.

தான் ஆராதிக்கும் ஆத்மலிங்கத்திற் கற்பித்ததை அறிந்தவன் தானே அருந்தவேண்டும். மற்றவர்களுக்கு அளிக்கக் கூடாது, தான் கிர்மலமானதால் அருந்துபவர் சித்தத்தை கிர்மலமாகச் செய்யும் சிவகிர்மால்யத்தை வேதிபர்கள் விதிப்படி அவச்யமங்கீகரிக்கவேண்டும், என்னில் பதினாறில் ஒருபாகமோ, திருணத்தின் நுணியில் தொங்கும் பனித்திலையளவோ, சம்புவின் பாதஜலத்தை அருந்தினவன் ஸம்ஸாரத்திலிருந்து விடுபடுவான், பிரம்மசாரி முதலான நான்கு ஆசிரமத்தோர்களும் பாபம் அணுகாமல் செய்யும் சிவபாதோதகத்தைக் கட்டாயமாய் கிரகிக்கவேண்டும், கங்கை, யமுனை, ஸாஸ்வதீ, நர்மதை, கோதாவரி, பீமாத்ரி, கிருஷ்ணை, துங்கபத்திரை, பாலார், பெண்ணையார், காவேரீ முதலிய புண்யநதிகள் சிவபாத தீர்த்தத்தில், சான்னித்தியமாயிருக்கின்றன, இதுவிஷயத்தில் எல்லா நதிகளும் ஈசன் பாதத்தில் நின்றும் பெருகின்றனவென்று மொழியும் முண்டகோபகிஷத்துப் பிரமாணமாயிருக்கின்றது.

சிவபாத தீர்த்தத்தை நித்தியமாக பாணம் செய்பவருக்குக் குஷ்டம் அபஸ்மாசம் முதலிய மஹாரோகங்களுக்கூட சீக்கிரம் நசித்துவிடும், சிவபாதஜலத்தை சங்கத்தில் பூர்த்திசெய்து சந்தனம் புஷ்பங்களால் பூஜித்து மந்திரஜபத்துடன் புரோக்ஷித்துக்கொண்டு உள்ளே அருந்தினவன் தனக்கு முன்பத்து பின்

பத்து தானொருவன், ஆக இருபத்தியொரு பேர்களை கரையேற் றுவானென்று போதாயனமுனி மொழிந்திருக்கின்றார்.

வேதியன் சிவனுக்கு அர்ப்பணம்செய்து சிவநிர்மால்யத்தை யே புஜிக்கவேண்டுமென்று ஜாபால சுருதியும் சொல்லுகின்றது, அவ்விதம் செய்யாமல் புசித்தவன் மாம்ஸம், மலம் மூத்திரங்க ளையே அருந்தினவனாவான், சிவனைச் சந்தித்துக்கொண்டு புஜித் தவனே புஜித்தவன், அப்படியல்லாதவன் மலத்தையே அருந்தி னவனாவான், சந்தேகமில்லை. சிவலிங்காராதனத்திற்கு மேலான புண்யம் மூவுலகத்திலும் கிடையாது. சிவபாததீர்த்த ஸ்நாகத் திற்கு மேலான தீர்த்தஸ்நாகமும் கிடையாது. எல்லாம் அதிலே யே அடங்கியிருக்கிறது, ஆகையால் சித்தத்தின் சுத்தியைக் கருதி சிரத்தையுடன் சிவனுக்கு அர்ப்பணம்செய்து சுத்தமான அன்னத்தை அருந்தவேண்டும், லோபத்தால் அருந்தக்கூடாது. சண்டேசருக்கு அர்ப்பணம் செய்ததையும் அருந்தக்கூடாது, சந்தனம் புஷ்பங்கள் விஷயத்திலும் இதே விதி, தன்னை தாச னாக நினைத்துக்கொண்டு பத்திரம் புஷ்பம்முதலிய எல்லாவற்றை யும் சிவார்ப்பணம் செய்தே கிரகிக்கவேண்டும், இல்லாவிடில் பாவியாவான், சிவரைவேத்யத்தைக் கொண்டு பிராணஹுதி செய்பவனுக்கு அநேக அசுவமேதயாகம்செய்த பயன் லபிக்கும், ரைவேத்யத்தை முன்பு கண்ணால் கிரகித்து பின்பு பக்தன் நாக்கி லிருந்து அதின் ருசியை அருந்துகின்றேனென்று சிவனே சொ ல்லியிருக்கின்றார்.

பாணினி, பதஞ்சலி, ஜைமினி, கனாதர், கபிலர், கௌதமர், வ்யாஸர் முதலிய முனிவர்களும் சிவநிர்மால்யத்தை ஸ்வீகரித் தே, சாஸ்திரங்களைச் செய்யும் வல்லமை பெற்றார்கள்.

நிர்மால்யமானது தேவஸ்வயம், தேவதையின் திரவ்யம், ரை வேத்யம், நிவேதிதம், சண்டத்திரவ்யம், பெகுட்சிப்தமென்று 'அறுவகையாகும், பூமி, பசுக்கள், வேலைக்காரர்கள், தேவஸ்வ மெனப்படுகின்றனர். தங்கம் வெள்ளி ரத்தினமுதலிய நகைகள் தேவத்திரவியமெனப்படும், சிவார்கமென்று சங்கர்ப்பம் செய்யப் பட்டது நிவேத்யமெனப்படும், நிவேதனம் செய்யப்பட்டது. நிவேதிதமெனப்படும், பிரமன் தேவன் அசுரர்களால் பிரதிஷ்டை

செய்யப்பட்ட விங்கத்தின்முன் அர்ப்பணம் செய்யப்பட்டது. சண்டத்திரவியமெனப்படும், பாணலிங்கம், லோகலிங்கம், ரத்னலிங்கம், ஸ்வயம்பூலிங்கம், பிரதிமை இவைகளில் சண்டருக்கு அதிகாரமில்லை, வெளியிலிரைக்கப்பட்டது. பெகிட்கிப்தம், அது பிசாசங்களைச் சேர்ந்தது. ஒன்றுக்கும் யோக்யமில்லை. இவைகளில் நிவேதனம் செய்யப்பட்டதைத் தவிர மற்ற ஒன்றையும் அணுமாத்திரங்கூட கிரகிக்கக்கூடாது, நிவேதனம் செய்ததை அவச்யம் கிரகிக்கவேண்டுமென்பதில் நூற்றுக்கணக்கான விதிகளிருக்கின்றன. விலக்கு விதிகளோவெனில், மற்ற ஐந்து விதத்தை யு மொருவரும் கிரகிக்கக்கூடாது, பக்தியில்லாதவன் ஒன்றையும் கிரகிக்கக்கூடாதென்கிற விஷயத்தை யுடையவைகள்.

ஓ தவசிகளே! நாகநாதனுடைய நிர்மால்யமானது பக்தர்களோ, பக்தியில்லாதவர்களோ, எல்லாருடையவும், எல்லாப்பாபங்களையும் நசுக்கச்செய்யும். பக்தர்களை விசேஷமாகக் காக்கும்.

ஓ முனிவர்களே! மோக்ஷத்தை விரும்புகின்றவர்கள் பக்தியால் பரிசுத்தமான மனத்துடன் நாகநாதன் நிர்மால்யத்தை அவச்யமருந்தவேண்டும்.

யாதேனில், மோக்ஷமென்றால் ஒருநாளும் மாணமின்றிய அமிருதத்தன்மை அமிருதவல்லியின் தவப்பயனான அமிருதேசன் அருந்திய அன்னம் அமிருதமாய்விடுமல்லவா, ஆகையால் அதை அருந்தினவனுக்கு அமிருதத்தன்மை அவச்யம் கைகூடுமென்பதில் சிறிதேனும் ஐயமில்லை.

ஆகையால் பாமணி கேஷத்திரத்திற்கு நிகரான கேஷத்திரம் பூவுலகிலில்லையென்பது திண்ணமென்று சொல்லி முடித்தார்.

நாகேச கேஷத்ர மாகாத்மியத்தில்

ஒன்பதாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

சுய உபநிஷத்யாயம்.

ஸூத்ரம்—

ஸ்ரீயமுதாதிதமீம்ஸ்ய நாமேஸஸ்ய நிவெதித்ய |
 ஹக்ஷுமொஜ்ஜாந்வாநாதி மூஹ்யுரேவ நஸம்ஸயம் || க||
 ஹக்ஷுமொஜ்ஜாந்வாநாதி நிவெத்யுபஹுயாநுவாம் |
 தவயுக்யாதிஜாஹ்நேந நிபித்யுந திநெதிநெ || உ||
 சுகீழ்யாதாநதிநெ ப்ராகததேஸிகவம்மமெவ |
 நெவெஷம்ஸம்மொராயிக்ய தசஹதாநாநரெஷம் || ஈ||
 ப்ராகததெநெவநெஷ்ய த்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யு |
 ஸ்ரீஹ்ணாநாவிஸிஷ்யாத சம்பாஸ்யஸ்யிவநவநி || ச||
 ஸ்ரீஹ்ணக்யாஸம்ஸாயிக்யாஸ ஸ்ரீதஸ்யக்யமணக்யத |
 க்யதெவெஷ்யிதிவெநெந சிவொஹ்ணாஹ்ணஉத்யுதெ || ட||
 விஸாயிபொரூப்யுததி ஸவயுக்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யு |
 க்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யு || ங||
 தஸ்யக்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யு |
 ஜாதொஹ்ணியாவாநாமாஸ ஸ்ரீஹ்ணக்யிணவாமத | எ||
 சம்பெஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யு |
 சாமுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யு || அ||
 ஸ்ரீஹ்ணஃபஹ்ஸிரொஹ்ணாணம் காயநிமுஷ்யு |
 க்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யு || இ||
 ஹக்ஷண்காஹ்ணக்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யு |
 ஸ்ரீஹ்ணக்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யு || க||
 ஸ்ரீஹ்ணக்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யு |
 மெஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யு || கக||
 ஹ்ணக்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யு |
 ஜாமயராஸம்ஹ்ணாணம் ஸ்ரீஹ்ணக்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யுஷ்யு || கஉ||

நீசு ஸ்ரீரங்கராணபுராரணை நாமெய்க்கெதுரீஹாத்திழ்.

ஸ்ரீதநபுண்டந்விஷு வுஷவூஷாயிரொஹணம் ।
 ஐதிராடிவாவடீஜாநெ ரவடாநுஹாதுக்யம் ॥ கந:

தெவாஹுத் துவக்யூன்தே தெவாஸுவேட்சுவிசுவயுழ் |
 ஶீஹாதெவதிஸ்ஸவே ந ஶீஹாதெவோநிமுடிந்தே || கச||

பொன்னாழ்வார் நமசித்யை நமசித்யை நமசித்யை | ..
 வெள்ளாழ்வார் நமசித்யை நமசித்யை நமசித்யை | ..

விபுத்திவழிவொவிபுநா நனெதழிவவிபுயொஃ |
தலுநாதிபுஃபிவஃகிவா வஃஜயெசுஃனாஜநாழிநா || கக ||

வலதுவாடியிகொருநொ நரஞ்ஞாடியிக்குவிக் |
கலிளுயெழுபாணம்வி விவாயிகுத்திருந்தி: || க௭||

மேலதாலுஸ்தோலு ஸ்ரீஷாஸ்திரவாரிஸ்யத் |
ஸ்ரீஹணதுஸ்திராவிஷ்டரிஸுவபாவக் || கதி||

விஷ்ணுவோபரவெதிஸூக்தா பூ^௨பூ^௨ஸம்ஹாரகாரகம் |
ஸவெ^௨ஷாநெவஜெவநாம் விஸிஷ்வோபரவெ^௨நாரம் || கசு||

சிவோவரிஷோ஽தித்யாநாஸித்யாநாஸுபாஹுணோதித்யோ |
 வரிஷயொஹிபூஸம்ஸ்யோயுஜ்யதெநுவாஸுநாபு || 20 ||

பொழுது நடைபெறும்பொழுது யாவதீதிவராசும் |
 மெல்லிவழிவழி நடைபெறும்பொழுது நடைபெறும்பொழுது ||

விசிஷ்ட உதிஜாதனம் பாசுபஸ்தே திவாஸுரி: ।

[illegible]

ஹரிஹரஜம்பூலஹம் ஸ்ராவணம் || 24 ||
 ஷேவாஸ்தவெக்தநாயாதிஸ்தே த்ராஹஹ்யாயவணீஸ்ரூபம் ||

பயாவனுக்குப் பூவாவு ஜமகூக்ஷணமுகிணம் || உரு ||
 பூவதிசுவதெய்வாவு விதிவாண் தாமெவ்வாய் |

புறநெல்முருகியாழ் கருணாநிதிசுவாமியாராந் || 28 ||

ஸக்த்யாவாஸம்ஸுதமெவெ தஸாஹுயிகொநுகு: |
 ப்ரஹ்மத்யாவிசுக்த்யபுடம் ராரோஹாஸாபிஹுரி: || ௨௭||
 மிம்ஸுத்யுதிவஹுஸுதஸுகஸ்திதாம்புஜெக: |
 ஂஸுரகஸுதஸுதஸிவமெவ்வாஸிகாவதெ: || ௨௮||
 கெநுஷாஸீஸுரகஸுதஸிவாயதம்நஹிஸுத: |
 தஸாஸுதஸுதஸுரகஸுதஸுதஸுதஸுதஸுதஸுதஸுத: || ௨௯||
 மளணமெநுஷாஸுதஸுதஸுதஸுதஸுதஸுதஸுதஸுத: |
 வராசுவரதரோஸுதஸுத தசுவராசுவரதொஹரி: || ௩௦||
 தசுவராசுவரதொருபு உதிஸாஸுதஸுதஸுத: |
 ப்ரணவொஹுதஸுதஸுதஸுதஸுதஸுதஸுதஸுத: || ௩௧||
 தஸுதஸுதஸுதஸுதஸுதஸுதஸுதஸுத: |
 மெவ் ஸுரஸுதஸுதஸுத: ப்ரணவஸுதஸுத மொவாஸுத: |
 உதிரவதிநுதிரஸுதஸுதஸுத ஸுதஸுதஸுதஸுதஸுத: || ௩௨||
 யொதஸுதஸுதஸுதஸுதஸுதஸுதஸுதஸுத: |
 ஜாநாதிஸிவஸுதஸுதஸுத ஸொதஸுதஸுதஸுதஸுத: || ௩௩||
 ஸகாசு ஸஜாயதெ ஸுதஸுத ஸுதஸுத ஸுதஸுத: |
 ஸுதஸுத ஸுதஸுதஸுதஸுதஸுதஸுதஸுதஸுத: || ௩௪||
 மிதிரோஹ: ப்ரோதஸுத ஸுதஸுதஸுதஸுத: |
 மெதஸுதஸுதஸுதஸுதஸுதஸுதஸுதஸுத: || ௩௫||
 ஸாஸுதஸுதஸுதஸுத: காயதஸுத ஸுதஸுத ஸுதஸுத: |
 ஸகெந ப்ரஹ்மஜாதி ஸுதஸுதஸுதஸுத ஸுதஸுத: |
 தஸுதஸுதஸுதஸுதஸுதஸுதஸுதஸுத: || ௩௬||
 ப்ரஹ்மகதயமெதெவ ஸுதஸுதஸுதஸுத: |
 திரவரெதெவதஸுதஸுதஸுதஸுத: |
 தஸுதஸுத ஸகாசு ப்ராயதெந ப்ராயதிரோஹஸுதஸுத: || ௩௭||
 விஸொஷாசு ப்ரஹ்மணாரஸுத ஸுதஸுதஸுதஸுத: |
 ஷொஷாசுரெகவி யமெ ஷொஷாணாஸுதஸுதஸுத: || ௩௮||

௫௮ ஸ்ரீஸ்ரீ ஹாணவம்புராணே நாமெஸகெஞ்சுரோஹாத்யூ.

ஶஹாஹேவநஶ்ஹாரொய்யாநநாநதிகி ஸ்ரூத்யூ|

ஹஸ்தோஜ்ஞித ஸவகூரொய்யுதவாஸுவத வுதஃ|| ௧௦||

ஸ்ராராயஹஸிஸ்ரஹ்ம்வம்புரா திராடிஸவக ஸராந்|

ஸ்ரிவஹிஜாநவபுநாஸகூ வெதஸெ ஸரிவஜ்ஜநநெ|| சக||

ஒஹொவாஸுவஹேவா யெத்யுஸுளஷீநதெஸிகஃ|

நாராயணாஸ்வரஹே திவஹதொடஸக மாரொஹபுஜஃ|| ச௨||

ஹ்ம்ஹீக்யதொ யெநதஸு ஸஹொஃ கஸுஹுஸொஹவெக|

ஸ்ரஹ்ணாஹு கவாராநிவிநஷாநாம் யாமெ யாமெ|| ச௩||

திராராநிவெணயஸுராமெ ஹாஸந்தெ கொடநுததஃ|

கவபுரஹாஸிகுபிபுஸு ஹ்ம்ஹீ ராஸி கிபெ ஸுயா|| ச௪||

யதெ வுத்யிம்மம் யொடஸுளததஃ கொடநுவிஹதெ|

ஹகி ரெவ வரெஸஸு வாஸ ஶகி விபாயிநீ| ச௫||

ஹத்யுதாஹேஷாகிந ஸ்ரூதாஸிவெதெநெ|

ஸவபிநுக் வரித்யுஜ் ஸிவொய்யுயஸிவஹ்ம்|| ச௬||

ஹத்யுயவபு ஸிவாஹொஸொநஸுதஃ கெந ஹேதுநா|

தஸுக்ஷணவஸாஸகூஸரீ ராயய ஸஹ்ம்|| ச௭||

ஹதி ஶஹொவநிஷஹி ஜாஹுத்யாஹொநுவிஹ்ம்|

ஸுஜ் ஜெ வஹவொரூஹா கநஹாஸுததஃபுஹா|| ச௮||

நாராயணா கஸஹ்ம்ஹா தாஹேவஹேவெநஸஹ்ம்நா|

ஸஹ்ம்ஹத்யா வஹ்ம்நஹேஷாஹ்ம் காராஹ்ம்ஹேஸுரஃ|| ச௯||

ஹதி ஶ்ரூதாஸுவாகுஹி ஸ்ரூபதெ கிந்மணுதெ|

ஸ்ரஹ்விஷாஹிபுநெவெகொவிஷ்ணுரூஹிநெதயா|| ௧௦||

ஶ்ரஹ்ஸுஹிநெ ரூஹ்ஸுஹாஸிவஹிநெதஸு|

ததஃவரஹ்ம் ஸிவெநெநவகாஹ்ம் காரஹ்ம்ரொயதஃ|| ௧௧||

யதஸுஹ்ம்நஹிவாநாரஹ்ம்நஸஹ்ம்வாஸஸிவஹ்ம்வகெவஹ்ம்|

ஹதி ஶ்ரூவாஹ்ம் தாஸஹ்ம் ஶ்ரூதஃ ஶ்ரூதஃ ஶ்ரூதஃ|| ௧௨||

ஹதி ஶ்ரூதஃ ஶ்ரூதஃ||

ஸ்ரீபுஷ்பாணபுராணே நாமேசக்ஷத்ரோஹாத்தி. ௫௯

யத் வரம் நாவரஜிகிந்த ததஸூரபுயிகனுகுலிக்|
 ஸக்திபராஜந வாகுரியாஸெதுஸம்ஸயங்காலிஜிஹ்வீதி|
 தஜிஹ்வாஸதே விஜ்ஞாஸதெயெபாநவவஜ்ஜி|
 உபநிநிவிநவாஸதே க்யுசாநொ ரஸ்ய காகயா|
 தஸெஸுவமாஸாஹாதீஜிதெஷாஸாஸுதீஸ்ரூதி|| ௫௮||
 ஸ்ரஹவ்ஷ ஸுரெம்ஜாஜ்ஜா: வஸவ: வரிகீதிப்தா:|
 தெஷாம்பதி க்ஷாநெவெஸ: ஸிவ:வஸுவதி: ஸ்யுத:|| ௫௯||
 வதிம் வதீநாம் வரஜிம் ஜெ வதாநாஹ ஜெவத்யு|
 ாம்ஸாநஹேஸாநாநாந்வரம்விஜ்ஜதிஸ்ரூதி|| ௬௦||
 தஸாஹீ நாமநாயொய ஜிஜ்ஞாஸிக்யாஸஹ|
 யெயஸாநதயெய்ஜிஜ்ஞாஸவதெதாஜயஜிம்மஜ்ஜ|| ௬௧||

ஐதி ஸ்ரஹாணபுராணே நாமேசக்ஷத்ரோஹாத்தி

உ ஸமேதா & யு ராய :

ஸம்வாணத: ||

பத்தாவது அத்தியாயம்.

காலையில் உண்பவருஞ் சமண்கை யருங்கட் றிரைவிட்டன்று
ஆலவிடம் துகர்ந்தான் அவன்றன் அடியேபரவி
மாலையில் வண்டினங்கள் மதுவுண்டிசை முரலவாய்த்த
பாலையாழ்ப் பாட்டுகந்தான் உறைகோயில் பாதாளே.

மறுபடியும் சூதர் செளநகாதிகளை நோக்கி, ஓ அருந்தவம் புரியுமந்தணர்களே! தானாகவே கிளம்பியிருக்கும் நாகேச லிங்கத் திற்கு நிவேதனம் செய்யப்பட்ட பக்ஷயம், போஜ்யம் அன்னம் பானம் முதலியதை அவச்யமருந்தவேவேண்டும், அநேக அரசர் கள் நாகேசனுக்கு ஏராளமான அன்னம் பானம் பக்ஷயம் போஜ் யம் முதலியவைகளை நிவேதனம் செய்து அவைகளைக்கொண்டு பிரமகுலத்தோர்களை திருப்திசெய்வித்து முக்தியடைந்தனரெ ன்று எனக்கனேகமாசிரியோரறிவித்திருக்கின்றனர்.

தேவர்களில் சிவனே அதிகம், மானிடர்களில் சிவநேசர் களே சிறந்தவர்களென்றும் எனக்கவர்களே மொழிந்துளர், அதை இப்பொழுது உங்களுக்குச் சொல்லுகின்றேன். விசேஷ மாக வேதியர்களுக்கு சிவனே உபாவிக்கவேண்டிய தெய்வம், சிவனே தேவர்களில் பிராமணரும் அவர்களில் மேலானவரும், ஸம்ஹாரத்தால் தமோகுணராயினும் ஸ்வபாவத்தில் ஸத்வகுண முள்ளவருமானதால், ஸாமவேதமானது நீர் தேவர்களில் பிராம ணரென்று பகருகின்றது, எல்லோருக்கும் ருத்திரர் மேலாயிருப் பவரும் மஹாரிஷியுமாயிருக்கின்றாரென்று மற்றொரு சுருதி சொல்லுகின்றது.

எல்லா உலகத்திற்கும் நான் கர்த்தன், எனக்குக் கர்த்தன் மஹேசுவரர், அந்த தேவனுக்குக் கர்த்தனொருவனுமில்லை, அவ ரது இடதுபாகத்திலிருந்து நானும், வலது பாகத்திலிருந்து நான் முகனும் முகங்களிலிருந்து ஆறு அவயவங்களுடன் கூடின மறை களுமுண்டாயினவென்று விஷ்ணுவும் விண்டிருக்கின்றார்.

ஓ சிவயோகிகளே! அயனுமரியுந்தேடியதும், தேடியும் சிரத்தையும் பாதத்தையும் பாராததும், அயனது ஐந்தாவது சிரத்தைக் கொய்த்ததும், காலனைக்காலா லுதைத்ததும், காமனைக்கண்ணுலெரித்ததும், தனமதத்தாலிராவதத்திலேறினபடியே கைலாயத்திலேறி ஆலயத்தை வலம்வந்த தேவர்கோன் கொட்டத்தை விட்டிடச்செய்ததும், காளகூடத்தைக் கபளித்ததும், அந்தகாசுரனை யழித்ததும், அடங்கா அகங்காரம் கொண்ட கங்கையை சடையினொரு சிறு ரோமத்தின் துணியிலடைக்கியதும், அயனுமரியும் கார்க்கும் தக்கன் யக்ஞத்தில் தக்கன் சிரத்தை யறுத்தக் கீனியில் ஆகுதிசெய்ததும், பூஷனெ லும் பாஸ்கரன் பற்களையுடைத்ததும், பகனெ லும் பாஸ்கரன் கண்களைப் பிடிங்கியதும், அக்கினியின் மனைவியான ஸ்வாஹா தேவியின் நாகை யறுத்ததும், ஜலந்தரனுயிரை வதைத்ததும், முப்புரங்கையுமெரித்து முடித்ததும், பாருலகமாகும் தேரை ஒடித்ததும், விருஷபமான விஷ்ணுவின் முதுகிலேறியதுமான எண்ணிலடங்காத ஆச்சர்ய முற்ற பார்வதீசன் சரித்திரங்களைப் பகரயாரால் முடியும். மற்ற தேவர்கள் தேவர்களென்றே சொல்லப்படுகின்றனர், தேவதேவனு ஈசன் மகாதேவனென்றல்லவா சொல்லப்படுகின்றான்.

தேவர்களில் பகவானு ள்ருத்திரர் பிராமணரென்றும், விஷ்ணு சூத்திரியனென்றும், பிரமன் வைச்யனென்றும், இந்திரன் சூத்திரனென்றும் சொல்லப்படுகின்றது, வேதியனே சிவன், சிவனே வேதியன், ஆகையால் வேதியனைச் சிவனுய் நினைத்துப் பூஜிக்கவேண்டும்.

எல்லாரிலும் ருத்திரர் மேலானவர், அவருக்கு மேலானவன் கிடையாது. இந்த விஷயத்தில் (விச்வாதிகோருத்ர) என்கிற, தைத்தரீய சுருதி பிரமாணமாயிருக்கின்றது, எல்லா தேவரிலும் படைக்கும் பிரமன் பெரியவன், படைக்கும் பிரமனிலும் அளிக் கும் ஹரி அதிகம். அளிக்கும் அரியைக்காட்டிலும் அழிக்கும் ஹரனதிகம். அவரெல்லோருக்கும் பதியாயிருப்பவர், பரம்பொரு ளாகும்.

சிவனுக்குப் பிராமணத்தன்மைகாரணத்தாலேற்பட்டதல்ல, அமரர்களில் சிறந்தவர் சிவன், மனிதர்களில் சிறந்தவன் மறை யோன், சமமாயிருப்பவர்களுக்கே சம்பந்த முசிதமாகையால்,

மறையோன் மஹாதேவனையே சரணமடையவேண்டும், இதுவிஷயத்தில் பிராமணன் பிராமணனை அனுசரிக்க வேண்டுமென்று மொழியும் சுருதியே பிரமாணம், எல்லா தேவர்களிலும் சிறந்தவர் சிவனென்றறிந்தவனை யனுகாதேயுங்களென்று காலந்தனது கிங்கரங்களுக்குக் கட்டளையிட்டிருக்கின்றான்.

ஸம்ஸாரசாகரத்தில் மூழ்கியிருக்கும் ஜந்துக்களை நேரில் கரையேற்ற அம்பிகாபதியான மஹாதேவனையன்றி மற்ற ஒருவரும் சமர்த்தரில்லையென்று இரவியுமியம்பியிருக்கின்றார், இரக்த வெறிகொண்ட நரசிங்கத்தை, மூக்கால் கொத்தி எடுத்துக்கொண்டு விரைவாய் செல்லும் சரபத்தின் கோரமான உருவத்தைக் கண்டு திகிலடைந்து தேவர்களைவரும் பின்னே சென்று ஹரியை யளிக்கவேண்டுமென்று பல்லைக்கெஞ்சிப் பிரார்த்தித்தனரென்று பகரும் மறையை மறைக்க எவராலாகும்.

ஈசுவரன் அனுக்கிரகத்தினாலேயே எனக்கு உலகத்தைக் கார்க்கும் சக்தியுடன் இலக்ஷ்மிக்குப் பதியாயிருக்கிறேனென்று மாதவன் மொழிந்திருக்கிறார். கிருஷ்ணபகவான் ஈசுவரனை வருந்தி பன்னிரண்டாண்டு தவம்புரிந்து ஸாம்பனெனும் புத்திரனை யடைந்தார். இராமபிரான் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டைசெய்து பிரம்மஹத்தியை விலக்கிக்கொண்டார், ஆகையாலவருக் கீடாரு, மேலேது, சிவனுக் கீசுவரத்தன்மை எப்பவுமுளது, மற்றவர்களுக்குச் சிவன் கருணையரல் கிடைக்கின்றது, ஆகையால் முக்கியமான ஈசுவரன் சிவனே, மற்றவர்கள் ஈசுவரனென்று உபசாரமாகச் சொல்லப்படுகின்றனர், பரமான ஜீவனைக்காட்டிலும் பிரமன் பரன், அவருக்குமேல் விஷ்ணுபரன், அவருக்குமேல் ருத்ரன் பரனென்று தைத்தரீய சுருதி கதருகின்றது, பரப்பிரம்மம் அபரப் பிரம்ம மிரண்டும், பிரணவமே, அது பிரகிருதியெனும் மாயையில் லயிக்கின்றது, மாயையை வசமாய்க் கொண்ட மஹேசுவரனான சம்புவானவர் பிரணவத்திற்கும் விஷயமாகார், ஜாகரம் முதலான மூன்று அவஸ்தைகளுக்கும் சாக்ஷியான உமாபதிபை பிரமன் முதலான யாவரும் வணங்கவேண்டும், அதேனென்றால், உகரம், மகரம், அகரமென்னும் மூன்று எழுத்துக்களும் சேர்ந்து உமையாகின்றன, அவைகளே மூன்று அவஸ்தைகள், அவைகளில் ஒவ்வொன்றில் ஈடுபட்ட மூவர்களும் மூன்று அவஸ்தைகள்.

தைகளிலும் ஈடுபடாமல் ஸாக்ஷியாய் விளங்கும் உமாபதியை வணங்கவேண்டுமென்பதில் சிறிதேனும் ஸந்தேகமில்லையென்பதே காரணம்.

சிவனை உண்மையாயறிந்தவனே எல்லாம் துறந்த துறவியா வான், ஸத்துவகுணத்திலிருந்து அறிவும், சுகமும், ரஜோகுணத்திலிருந்து கெட்டறிவும், துக்கமும், ரோகமும், தமோகுணத்திலிருந்து சோம்பலும், நித்திரையும், மோகமும், மெத்தனமு முண்டாகின்றன, ஸத்துவத்திலிருந்து மறையோர் முதலிய மூன்று சாதிகளும், ரஜஸ்விலிருந்து நான்காவது ஜாதியும், தமஸ்விலிருந்து ஸங்கரஜாதியும் உண்டாயிருக்கின்றது, மற்றொரு இடத்தில் முதல் மூன்று வர்ணத்தார். கிரமமாக முக்குணங்களிலிருந்து முண்டாவதாகச் சொல்லியிருக்கின்றது, எவ்விதமாயினும், குணங்களுக்கு வெளியான சிவபெருமானே குணங்களுக்கிடான நான்கு வர்ணத்தார்களும் சரணமடையவேண்டிய தெய்வம். கிருதயுகம் முதலிய நான்கு யுகங்களுக்கும், கிரமமாகவே, அபனும் இரவியும், மாலும், மகேசுவரனும் தேவதைகளாகின்றன.

அவைகளில் எல்லா தோஷங்களும் குடிக்கொண்ட இக்கலியில் இதற்கு தேவதையான மகேசுவரனுடைய தியானமும் பூஜைக்குரிய பதார்த்தங்களை அளிப்பதுமே எல்லாதோஷங்களையும் விலக்காதனமாகும்.

ஓ முனிவர்களே! ஒரு சமயம் வாராணஸிக்கு வந்த எனது ஆசிரியனான வேதவ்யாஸரை நோக்கி அங்கே வலிக்கும் முனிவர்கள், ஓ வியாஸ மஹாமுனிவரே! தாங்கள் ஒவ்வொரு புராணத்தில் ஒவ்வொருவிதமாகச் சொல்லியிருக்கின்றீர்களே, உண்மையில் தேவர்களில் சிறந்தவர் யார்? இது விஷயத்தை விசுவநாதன் சன்னிதியில் நின்று வலதுகையை தூக்கிக்கொண்டு சொல்ல வேண்டுமென்று வேண்ட, அவரும் அப்படியே நின்றுகொண்டு நாராயணனுக்கு மேலான தேவதை இல்லையென்றியம்ப, உடனே நந்திகேசன் ஹுங்காரம்செய்து தூக்கினகையை மறுபடி மடக்க முடியாமல் செய்துவிட, உடனே, ஹே! தேவதேவ, மஹாதேவ, மஹேசுவர, பரமேசுவர, ஸ்மரஹர, புரஹர, நீலகண்ட, ஸாம்ப, சந்திரசேகர, கங்காதர, வீரபத்திர, விஷ்ணுவல்லப, விசுவநாத, முக்கண்ண, முதல்வனே, போற்றி போற்றி, ஓ அர்த்தநாரீசுவர,

அற்ப அறிவால் அகங்கொண்ட என்னை அடக்கி ஆதரித்தாள வேண்டுமென்று வேண்டினார்.

அப்பொழுது விசுவநாதன், அப்பா நந்திகேச ! சிறியோர் பிழையை பெரியோர் பொறுக்கவேண்டும், கையைமடங்கச் செய்யென்று கட்டளையிட நந்திகேசனும் அவ்விதமே செய்து அனுமதி யளித்தார், அதுமுதல் எனது ஆசிரியன், வாஸுதேவனை வணங்கும்போதெல்லாம் நீறு பூசி, ருத்திராக்ஷம் பூண்டு சிவலிங்காராதனத்தில் பற்றுள்ளவரும், சிவனிடமிருந் துண்டானவருமான, வாஸுதேவனை வணங்குகிறேனென்றே வணங்குகின்றான், அப்படியிருக்க சிவபெருமானுக்கு உலகில் நிகரேது.

ஒவ்வொரு புகத்திலுமுண்டான மறையோன் மண்டையோடுகளும், ஆதிகூர்மங்களின் முதுகோடுகளும், ஆதிவராகங்களினிகற்றுப் பற்களும், எவர் திருமேனியில் தொங்குகின்றனவோ, அவருக்கு ஈடு எவராவார் பரணை ஈசனுடைய பக்திதான் சம்சார பாசத்தை யறுக்கும் கத்தியென்று கனைக்கும் (வெண்குதிரை) சுவேதாசுவதரோபரிடதத்தின் சத்தத்தை இந்த மூடர்கள் கேட்க விலையா. எல்லாவற்றையும் தள்ளிவிட்டு, மங்களகரமான சிவஸ்வரூபத்தையே தியானிக்கவேண்டும், இது முடிவான வார்த்தையென்று முகரும் அதர்வசிகையின் கூக்குரலை இந்த மடையர்கள் என்னகாரணத்தால் காதில் வாங்கவில்லை.

அசுரர்களை வென்று அகங்கொண்ட தேவேந்திரனுடைய அகங்காரத்தை அடக்கவேண்டி சிவபிரான் ஜ்யோதிஸ்வரூபமாய் தோன்றி மறைய, அப்பொழுது தேவராஜன் அதையறியவேண்டி உலகமாதாவான உமையைத் தியானிக்க, உடனே தேவி தெரிசன மளித்தாள், இந்திரனும் தேவியை வணங்கி இப்பொழுது கண்டு மறைந்த சுயோதி என்னவென்று வினவ, அரசனே உனக்கு ஜயத்தைத் தந்த எனது பதியான பரம்பொருளே. உன்னகத்தை விலக்கத்தோன்றி மறைந்தது, ஆகையா லனைவருக்கும் அனுக்கூர கிக்கும் ஈசனைத் தவத்தினால் ஆரதிக்கக்கடவாயென்று உபதேசித்துவிட்டு, உமையவள் மறைந்தாளென்று மொழியும் தலவகாரோபரிஷத்து விழித்திருக்கையில் ஏது ஸந்தேகம். அந்தோ தேவ தேவனுன சம்புவினால், அளவற்ற நான்முகங்களும், எண்ணிலாமார்களும், அநேகம் ருத்திரர்களும்ல்லவா படைக்கப்பட்டு மறு

படியும் ஸம்ஹரிக்கப்படுகின்றனர். நாராயணருடைய ஒரு தினத்தில் ஒரு பிரமன் பிறந்து முடிகின்றான். இவ்விதம் ருத்திரர்தில் ஒரு மாலும், ஈசுவரன் தினத்தில் ஒரு ருத்திரனும், சதாசிவர்தினத்தில் ஒரு ஈசுவரனும் உண்டாய் லயிக்கின்றனர், அதற்கு மேல் காலகாலனான சதாசிவனிடத்தில் இரவென்றும், பகலென்றும், காலசம்பந்தமில்லையென்று சுருதி சொல்லுகின்றது. சதாசிவனுக்குமே லொருவரும் கிடையாது, அவரிடம் ஞானம் பெலம், கிரியை, எனும் மூன்றின் சக்திகளும் பூரணமாயிருக்கின்றன. அவரெதிரில் சூர்யன் சந்திரன் நக்ஷத்திரம் முதலியதொன்றும் பிரகாசிக்கிறதில்லை. அவருடைய பிரகாசத்தால் எல்லாம் பிரகாசிக்கின்றது, பிரமன் முதலிய யாவரும் பசுக்கள், அவர் பசுபதி. அவரை பதிகளுக்கெல்லாம் பதியும், தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவரும், ஈசுவரர்களுக்கெல்லாம் மேலான ஈசுவரனுமாக அறிகின்றோமென்று கோடிக்கணக்கான மறைகள் மொழிகின்றன. ஆகையால் அமிருதவல்லியுடன் கூடிய நாகநாதனைத் தியானம் செய்பவர்களுக்குச் சகல விதத்திலும் ஜயமும் மங்களமும் உண்டாகுமென்று மொழிந்தார்.

நாகேஸு கேஷத்ர மாஹாத்மியத்தில்

பத்தாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

செவிய காடிசொடியாய்.

ஸூத்—

டெவிரதாரம் மனெஸாநம் ஸூதம் ஷாணாதாரதயா|
 நாமநாயம்ஹாமிமய்யாயாஜே தீதநாயிகா|| க||
 கூலகூம்பெவ்விதமிமகூம்பவிந்நாஹவெஷித||
 சுஜீதாஸிகயாஸிஷ்கூம்பவிந்நாஸிஷத|| உ||
 கூலகேநாமிதமிமநாமநாயம்ஸோஸ்யெச||
 ஸூஷாஜாராயுத்யஸ்வாதாஸாஸித|| ந||
 நாமெஸோஸ்யெஷேநாஸிஷதாஸிஷத||
 மூயிஷகூம்பவிஷாஸிஷதாஸிஷத|| ச||
 கூம்பவிந்நாஸிஷதாஸிஷதாஸிஷத||
 தமெவாஜேதநாயகாரகூம்பவிந்நாஸிஷத|| ரு||
 வியதிஷதாஸிஷதாஸிஷதாஸிஷத||
 ஸூஷாஜாராயுத்யஸ்வாதாஸாஸித|| ச||
 ஸாயாஜிஷதாஸிஷதாஸிஷதாஸிஷத||
 வரஸாயாஸிஷதாஸிஷதாஸிஷத|| எ||
 ஸூஷாஜாராயுத்யஸ்வாதாஸாஸித||
 வாயுத்யஸ்வாதாஸாஸிதாஸிஷத|| அ||
 வாதாஸிஷதாஸிஷதாஸிஷதாஸிஷத||
 சுஜீதாஸிஷதாஸிஷதாஸிஷதாஸிஷத|| சு||

சூத்—

ஸூஷாஜாராயுத்யஸ்வாதாஸாஸித||
 உதிஷதாஸிஷதாஸிஷதாஸிஷத|| க||
 கிஷதாஸிஷதாஸிஷதாஸிஷத||
 உதிஷதாஸிஷதாஸிஷதாஸிஷத||

சீவமூலவாரணே நாமெசகெஞ்சுமொத்தி: ௧௪

ஹம்ஸபூஜஸுதம் படுவதும் வாதாஸெஸரவடுஜதது|
விபிவக் காரயாரிஸ சிவஹதி ஸகிந்திதம் 1௧௨||

ஸூரவணுராமுநகெஞ்சு யெநெரிபுதுநீரஹடுக்கிது|
பூயாநீகூதுதநடுமடும் பூஹொதுவகொரயக|| ௧௧௩||

சூயபாசுவஸிநெஹமெ நயவநக் ஸரஉதுதிது|
விஸராமு ஹொஜநாமாருததீநெடுகலுயக ஸுயிடு ௧௧௪||

கஹம் வாநீயதிதாமு ஹகூம்ஹொஜுமஹாதிசுது|
கதிபிஹொ டிடிஹகூதுநாமநாயகிவெதிதது|| ௧௧௫||

நீலபூஜகூதம்சீயுட்கஹதீ பூயிதம் ஹுவி|
ஹுவிவிபூத வரிநெதா ஹகிபாநு ஸநூவாசுஜி|| ௧௧௬||

சுஹொந பூஹாவெந வாதாஸெஸ பூஸாடிதி|
சுஹபூஜ ஹதிஸூரதிம் நெஹெ ஹொகதுபெடுவிஹ|| ௧௧௭||

வனவம்ஸிநெடுகொடுநவாஹு சீவஹபூமாசு|
சூழிநெடுஸூர கெஞ்சுராக் விஹுராயநநாகிடு|| ௧௧௮||

கஹிதிபூவரொதுயுடம் மஹுரொமெணவீவிதி|
ஸவதுஹய பூயொமெநாவூ ஸஹொவாயிராதுவாநு|| ௧௧௯||

தஹொமஸாஹ பெ கெஞ்சு சீயுட்கநகிஷ்டயா|
நிமடது தது தெநெஞ்ஞஸுசீயெடுஷுஹாநகோஹநு|| ௧௨௦||

குவடு நெஹிக ககீராணி வயடுடநு பூயிரீதிபோடு|
விஹாரணுதிதிபூதம் சிவகெஞ்சுஹுமாரிஸி|| ௧௨௧||

ஹாகூததுதுசீயெடுஷு தஸுளஸ சிவஸஹிபு||
தஹாபூரஹடுதுது திபூர வாமஸரீரிணி|| ௧௨௨||

விஹுராயநஹொவிபூமஹுநாமவாரம்சூதது|
ஹாஹிததுதுசீயெடுஷுகூருநாமெஸ டுஸுநது|| ௧௨௩||

கம்மபூககிண்கூகூ யயாஸகி நகிஸகூரூ|
ஹம்ஸூஹம் வரயாஹகூதுநாமெஸாயகிவெதிதது|| ௧௨௪||

மஹுஸுது ஹவ ஹுஹஹெஸுஹாது விஹாரணா|
வனவம்வாண சீவஸூது விஹொயம் விஹுராயநம்|| ௧௨௫||

வினா 10. ஸ்ரீஸ்ரீ ஹரி ஸ்வாமிநாதரவர்களின் நாமமெங்கெழுந்திருக்கிறது.

ஸஹிப் பூஸாயதக்ஷெத்ரா தாதாஸெஸம் ஹுஜிஸரநு|
ஹாகா ரோமடிவஸ ப்ராஹ்மக்ஷெத்ரீயேடிஷு ஹடுஸுரஃ ௨௧|

புயயாவதி வெமெந வாதா஁ கெஞ்சு மூதழி!
 ஹாகுாக்கியெடுத்தவிபிவசு பபுமூகி புறாயகெ|| ௨௭||

பெற்றுக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன்
 ஏற்றுக்கொள்கிறேன். இதை நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

நகராஸூகாபுர வடமேயா மூலாநல்லுவினெடிநல்!
மாயாபுர நவகொ ரொமாமிநிபுகொதிஜா முனீஃ உக!

சூ.நதீ.வா.பி.மெ.லெ.கி.கா.த.சு.கெ.சூ.மெ.லெ.வ.டி||
உ.வி.கி.கா.லா.வி.ரா.கா.வ.ம்.வி.பு.பு.பா.வ.லு.வ.த.ந.டி||

மொழிசுவாஸி ரோஹாத்திஜோகா வடுவடும் விதாஹை!
பாதாஹகெதிரோமதி ப்ராஸாஹே சிவஸனியளா! நகர்

நிதராயகீழ்க்கைக்கு ராஜ்ய விநியோகமெல்லாம்
பஞ்சமிகுபவ விபிவநீககெண்டி ஸாராய்யம்

செஷென் படுஜிதம் படுவடும் வடியாய பூவடுஜிடி
பூவடுஜித லிடிம் மிம்மொகநாடுந விஷுநாடி

முதலாவ ஸ்பரிமதது நாமநாயகிவகுஜயக|
 செவாஸவெடு ஸமயயகா ஸ்பகாஸுஸகிநாரா||

[illegible]

சுருதுவழி நயனுடை போவகுவது உதாஃ||
உதிர் வன மென்கும் ஸீயாய்முற வதகு||

[illegible]

ஹரோஷஸ்திவாபெதி நஹேத்ய ஶ்வேஸாஸ்தி
 ஶஸுஷிஹாஸ்ததாலிம்ஹ வஹமவ்யேநஸம்வஸம் || ௩௮ ||

தமிழகத்தை நியூ நா நான்கொ ஜெனம்
வயலாவதெதாடியாவனா தாஸெனம்

ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஹாணவாராணே நாமெசகெத்ரோஹாத்யுக்ஷம்

ஸுமயிவந்தெநநாய விஸுமெநஜெநவ|
 சுவிவிவ்யுஹா விம்மம் வஸுணாஹாடிஸாங்குடி|| ௪௦||
 சுநலிவ்யு ஸுமயெநஜெநவாஹாணேஸ்தத்|
 சுலங்குது ப்ருஸுநிநளவெஸுஜெவ்யு யயாவியி|| ௪௧||
 ஸுஸுமொஜாடிநெநவெஜெஸுஸுயாஸுஸுஸுஸுடி|
 ததசுரஸுதசு கெத்ரம் ப்ருயிதெநவவாநிதி|| ௪௨||
 மொஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு|
 வஸுதசு கெத்ரஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு|| ௪௩||
 ஸுஸுஸு வாவ நிஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு|
 ஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு|| ௪௪||

ஐதி ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஹாணவாராணே கெத்ரம் வெஸுஸுஸுஸு

நாமெசகெத்ரோஹாத்யு வஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு

ஸுஸுஸுஸுஸு.

ஸுஸுஸு-

பத்தோராவது அத்தியாயம்.

பன்மலர் வைகுபோழில் புடைசூழ்ந்த பாதானைச்சேரப்
பொன்னியன் மாடம்மல்கு புகலிநகர் மன்னன்
தன்னொளி மிக்குயர்ந்த தமிழ்ஞான சம்பந்தன்சொன்ன
இன்னிசை பத்தும்வல்லார் எழில்வானத் திருப்பாரே.

சூதமுனிவர், கணபதியையும் ஷண்முகரையும், அமிருத
நாயகியுடன் கூடிய நாகநாதனையும், தியானித்துக்கொண்டு,
சௌநகாதி முனிவர்களை நோக்கி, ஓ சிவயோகிகளே! பிராணிக
ளின் சரீரத்தில் மூலாதாரம், மணிபூரகம், ஸ்வாதிஷ்டானம்,
அனாஹதம், விசுத்தி, ஆஜ்ஞை, ஏனும் ஆறு க்ஷேத்திரங்க
ளிருக்கின்றன. அதற்குமேல் பிரம்மரந்திரத்தில் துவாதசார்த
மேனும் லயஸ்தானமிருக்கின்றது, அதில் குளகுண்டமேனும்
குண்டாகாரமான ஸ்தலத்திலிருந்து நாகம்போல் சுஷும்னையே
னும் நாடி ஒன்று கிளம்பி மூலாதாரத்தைச் சுற்றிக்கொண்டு
எல்லா க்ஷேத்திரங்களின் வழியாக பிரம்மரந்திரம்வரை சென்
றிருக்கின்றது. யோகிகள் அந்த நாடியின் வழியாய் தங்கள்
மனத்தை சஞ்சரிக்கச் செய்து ஒவ்வொரு சித்தியை யடைந்து
முடிவில் பிரம்மரந்திரத்தில் சித்தத்தை லயமடையச் செய்து,
பிரம்ம்பாவத்தை அடைகின்றனர் அங்ஙனமிருக்க, குளகுண்ட
த்திலிருக்கின்ற ஸமயத்தில் சித்தரூபமான லிங்கம், குண்டலா
காரமா (வளைபடம்) யிருப்பதால் குண்டலி நீயென்று பெயர்
கொண்ட நாடியினால் சுத்தப்படுகின்றது. பிராணாதாரமான உத
ரக்கனல் குண்டம்போன்ற அடிவயிற்றில் இருப்பதால் அந்த
ஸ்தானத்திற்குக் குண்டமென்றும், அதில் குளகரெனும் யோகி
யானவர், தனது சித்தமாகிற லிங்கத்தை பிரதிஷ்டைசெய்து
தியானித்ததால் குளகுண்டமென்றும் பெயர். அந்த லிங்கம்
குண்டலியினால் வளைபட்டிருப்பதால் அத்தியாத்மத்தில் நாகநாத
மகாலிங்க மாகின்றது. அங்ஙனமே பாதாள க்ஷேத்திரத்தில்
அமிருதநாயகியாகிற குண்டலியினால் வளைப்பட்ட லிங்கம் வெ
ளியில் நாகநாதனைப்படுகின்றது.

யோகியானவன், அகத்தில் சுஷும்னையின் துவாரத்திலும்,
புரத்தில் பாதாளத்துவாரத்திலும் வஸிக்கும் நாகநாயகனை,
குண்டலினியின் வழியாலும், அமிருதநாயகியின் கிருபையா
லும் அடுத்து, மூலாதாரம்முதல் ஆக்ஞைவரையிலுள்ள ஆறு
கிரத்தி (முடிச்சு)களையும், காமம், குரோதம், லோபம், மோகம்,
மதம், மாஸமெனும் ஆறு சத்துருக்களையும் அறுத்து, துவாத
சார்தமேனும் பிரம்மரந்திரத்திலிருக்கும் (ஸஹஸ்ரதள) ஆயிர
விதமுடைய கமலத்தில் சுத்தசித்தராய் மீந்திருக்கும் மங்கள

கரமான கேவல ஸாக்ஷிஸ்வரூபத்தை யோகியும், அமிருதநாயகியுடன் கூடி, சிதாநந்தரூபமாய் மீந்திருக்கும் நாகநாதனை பக்தனுமடைந்து தன் மயமாய் கலந்து கைவல்யத்தை அடைகின்றனர்.

சிறந்ததான குண்டலி நீயே, உமையான அமிருதநாயகை, அமிருதநாயகியே குண்டலிநீ, குண்டலமென்றால் நாகத்தின் வளையம், நாகநாதனைச் சுற்றி வளைந்த ஆவடையாளே அமிருதநாயகி! ஒ தவத்தையே தனமாய் கொண்ட பெரியோர்களே! இமையபர்வத ராஜனின் தலப்பயனாகித்து பார்வதியென்றும் உமையென்றும் பெயர்கொண்டவளும் அழிவற்ற ஆனந்தத்தைத் தரும் பிரம்மவித்தையை அளிப்பவளும், அமிருதப் பிரவாஹம்போல் குளிர்த்தவளும் ஆனந்த வௌளம்போல் திருப்தியைத் தருபவளுமான அமிருதநாயகியின் மகிமையை இவ்விதமென்றுரைக்க எவ்விதம் வல்லவனாவேனென்று சொன்னார்.

அதைக் கேட்ட முனிவர்கள், மனமடங்காத ஆனந்தங்கொண்டு, மறுபடியும் சூதமகாமுனிவரை நோக்க, ஐயா சூதமுனிவரே! அம்ஸத்துவஜமெனு மவநிபாலனுடைய புதல்வனான நீலத்துவஜன் பாதாளக்ஷேத்திரத்திலேயே வசித்திருந்ததாகக் கேட்டிருக்கின்றோம், அவன் அவ்விடத்தில் என்ன தருமம் செய்திருக்கின்றான் அதை எங்களுக்கு விரிவாகச் சொல்லவேண்டுமென்று வேண்ட;

சூதர் அவர்களை நோக்கி, முனிவர்களே! நீலத்துவஜனானவன் ஆலயத்தின் மேற்புரத்தில் ஒரு சிறந்ததான தடாகத்தை வெட்டி, அதின் கரையில் விசாலமான ஒரு போஜனசாலையைக் கட்டி ஒவ்வொருநாளும் அன்னம், பானீயம், பக்ஷ்யம், போஜ்யம், பலம் முதலியவைகளை ஏராளமாகப் பாதாளேசனுக்கு நிவேதனம் செய்வித்து, அந்த நிவேத்யத்தை திருப்தியாக அதிகிகளுக்களித்து அன்னத்துவஜனென்று க்யாதிபெற்று, காமதேனு சித்திபெற்ற ஆவணிமூலத்தில் பிரம்மோத்ஸவமும் ஏற்படுத்தி நடத்திவைத்து அதற்கு வேண்டிய திரவியங்களையும் அளித்து சகல சம்பத்துக்களும் செழிக்க, நாகநாதன் அனுக்கிரகத்தால் நிஷ்கண்டசமாக அவனியை ஆண்டு முடிவில் முக்தியையும் அடைந்தான், அவனால் வெட்டப்பட்ட திர்த்தமும் அவன் பெயர் கொண்டே வழங்குகின்றது.

இது நிற்க, ஒரு சமயம் பாண்டியநாட்டில் விளங்கும் ஆதிரதேசுவரக்ஷேத்திரத்திலிருந்து பிப்பலாயனனெனும் ஒரு விப்பிரன் குல்மமெனும் மஹாரோகங்கொண்டு எவ்வித ஓளஷதத்தாலும் நிவிருத்திக்காமல்க்ஷேத்திராடனம் செய்துகொண்டு அங்கங்குள்ள திர்த்தங்களில் ஸ்நானமேய்தும் நீங்காமல் வில்

விண்ணம் வந்து சேர்ந்தான். அப்பொழுது அவ்விடத்தில் ஆகாயவாக்கானது ஒழிப்பலாயனரே! விரைவாய் நாகேசகேஷத்ரம் சென்று அங்குள்ள தீர்த்தங்களில் முழுகி நாகநாதனைத் தெரிசித்து நைவேத்யத்தை பக்தியுடன் புஜித்தால் இந்த ரோகம் நிமிஷத்தில் நீங்கிவிடுமென்று உபதேசித்து, அதைக் கேட்டு அவரும் சிக்கிரமாக அவ்விடம் சென்று சகல தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானம் செய்து நாகலிங்கத்தை சிலநாளிருந்து தெரிசித்து நிவேதனத்தையும் பக்தியுடன் அருந்தி ரோகம் நீங்கி பரமாத்ம நந்த பரிதனாகி தன்னிடம் சென்றார்.

இந்த ஸ்தலத்தில் ஒரு மகாசிவராத்திரியில் இந்திரன் முதலிய தேவர்களும் கெருடர் கெந்தருவர், கின்னார், கிம்புருஷர், ஸித்தர், ஸரத்திபர், நாகர், சாரணர், யக்ஷர், யோகி முதலிய ஸ்ரீரக்ஷை அயனும், மாலும் துர்கையும் கூடி நாகநாத மகாலிங்கத்தைச் சூழ்ந்திருந்துகொண்டு, தைலம், தேன், நாளிகோஜலம், க்ஷாரம், ததி, ஆஜ்யம், பஞ்சாமிருதம், பஞ்சகெவ்யம், ஸுக்ந்தம், சுத்தஜலம் முதலியவைகளால் விதிப்படி அபிஷேகம் செய்து பின்னாக அஸங்கரித்து அர்ச்சித்து திவ்யான்னம் முதலியவை நிவேதனம் செய்து ஒவ்வொரு யாரத்தியும் புஜித்து அபிஷேகங்களை அடைந்து தங்கள் தங்களிருப்பிடம் சென்றார்கள். அதுமுதல் பாதாஸகேஷத்திரத்திற்கு தேவபுரமென்று ஒரு பெயர் ஏற்பட்டது.

ஓ முனிவர்களே! இதன் மகிமையை என்னவென்று சொல்லுவேன் சுருக்கமாகச் சொன்னேன், இந்த மாகாத்மியத்தை சிரத்தையுடன் படித்தவர்களும் கேட்டவர்களும் பாபங்களற்று சகல சித்திகளையும் பெற்று பல்லாண்டு பலவித போகங்களையும் அனுபவித்து முடிவில் முக்தியையும் அடைவார்களென்பதில் சிந்தித்தேனும் ஐயமில்லையென்று சொல்லி முடித்தார்.

யரிந்தார் காலயத்தில் பகர்திருப்பணிகள் செய்தோர் திருந்துவா கணங்கள் செய்தோர் திருவிழா நடத்திவைத்தோர் விரிந்தொளி ரணிகள் செய்தோர் விளம்புந் பரிசனங்கள் பொருந்திமீழ்முதவிசெய்தோர் புனிதமார் கைலசேர்வார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாகேச கேஷத்ர மாகாத்மியத்தில்

பதனோராவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

திருநாகேச கேஷத்திர மாகாத்மியம் முற்றிற்று.

சுபம் சுபம் சுபம்.

